

Ons bomma
zit in haar
derde jeugd

Ons bomma zit in haar derde jeugd

Blijspel in vier bedrijven

door

Willy Gilis

2000

Dit werk mag slechts worden opgevoerd
na voorafgaande schriftelijke toelating van
AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Jan Van Rijswijcklaan 282
B - 2020 ANTWERPEN
Tel : 03/260.68.16
Fax : 03/216.95.32

E-mail : bestellingen@almo.be
www.almo.be

waar de nodige teksten kunnen worden aangekocht.

ROLVERDELING

4 DAMES - 5 HEREN

Wieske, 63 jaar: bomma, artiestennaam: *Wiezie*
Marina, 43 jaar: dochter van *Wieske*, roepnaam: *Mina*
Fons, 45 jaar: de echtgenoot van *Marina*
Peggy, 20 jaar: de dochter van *Fons* en *Marina*
Seppe, 23 jaar: de zoon van *Fons* en *Marina*
Lieve, 23 jaar: de verloofde van *Seppe*
Jean-Claude, 23 jaar: de zoon van de begrafenisondernemer en vriend van *Peggy*
Mauriceke, 53 jaar: de facteur
Pico Casso, 53 jaar: Spanjaard, leraar op de kunstacademie, spreekt met een Spaans accent (zonder overdrijven)

DECORBESCHRIJVING

Links: de deur naar de keuken.

Rechtsachter: de hal met de buitendeur, de deur naar de kelder en de trap naar de slaapkamers. Er is ergens één venster.

In de eerste twee bedrijven hangen er kitscherige schilderijen aan de muren.

In het derde en vierde bedrijf worden deze vervangen door de kunstwerken van bomma (*Wieske*). Die schilderijen zal men uiteraard zelf moeten schilderen.

EERSTE BEDRIJF

(Bomma zit in het midden van de scène in kleermakerszit, ze is aan het mediteren ... Peggy, haar kleindochter komt binnen, gaat naar de cd-speler en zet deze aan ... er klinkt plots keiharde house-muziek. Wieske valt om van het verschrikken, Peggy ziet dit en zegt ...)

Peggy: Wat doe jij allemaal, bomma? *(Wieske doet teken dat ze het niet verstaat ... Peggy zet de cd-speler af)*

Seppe: *(Komt van de trap afgestormd in pyjama, het is duidelijk dat hij werd gestoord in zijn slaap)* Peggy, ben jij nu helemaal zot geworden?

Peggy: Waarom?

Seppe: Je weet toch dat ik de nachtpost heb en dat ik overdag moet slapen. Wie draait er nu house-muziek om 10 uur 's morgens?

Peggy: IK ... Maar ja, ons bomma kan gene muziek verdragen als ze aan het mediteren is en mijn broertje vindt het nodig om 's nachts te werken en overdag te slapen. Hier moet het altijd stil zijn. Als dat zo blijft, kan ik beter het klooster in gaan, daar is het ook stil ... Ik zal nonneke worden.

Wieske: *(Zit nog steeds op de grond)* Maar jij zal een mooi nonneke zijn, kind.

Seppe: *(Lacht ermee)* Ja, en als ze heel braaf is, kan ze het nog ver schoppen, want de heilige Peggy bestaat nog niet, hé bomma?

Wieske: Ik weet het niet jongen. Maar ga nu maar vlug terug naar bed, anders val je deze nacht nog in slaap tijdens het werk.

Seppe: Dat doe ik. En je weet het, Peg, rustig, want broer moet centjes verdienen om jouw studies te betalen. Je zou dus beter wat studeren. *(Gaat naar de trap)* O ja, bomma, wil je mij om drie uur wakker maken? Johnny en ik gaan nog wat rondtoeren met de moto.

Wieske: Je hebt gelijk, jongen, maar kleed je maar goed warm aan, want het is fris buiten. Waar bol je naartoe?

Seppe: O, we blijven hier in de buurt, want ik moet acht uur alweer thuis zijn om gaan te werken.

Wieske: Ene zware moto, daar zou ik ook eens graag op zitten.

Seppe: Is't waar, bomma?

Wieske: Ja, op ene zware Harley.

- Seppe:** Ik heb maar ene BMW.
- Wieske:** Dat is ook goed. Als het maar veel lawaai maakt.
- Seppe:** Ik zal je eens meenemen, maar vandaag nog niet.
- Wieske:** En morgen waarschijnlijk ook nog niet.
- Seppe:** Beloofd, bomma. En nu kruip ik terug mijn bed in. *(Af slaapkamer)*
- Peggy:** *(Roept hem na)* Slaapwel, broertje.
- Seppe:** *(Roept terug)* En je weet het zusje, rustig zijn.
- Peggy:** Moet het hier nu echt zo muisstil zijn?
- Wieske:** Peggy, ga wat studeren, daar heb je geen muziek voor nodig en zeker geen house-muziek.
- Peggy:** Muziek, daar wordt een mens rustig van.
- Wieske:** Ja, dat klopt, maar van die muziek van u word ik zot ... en doof.
- Peggy:** Maar nee, bomma, dat is omdat je dat niet verstaat.
- Wieske:** Verstaan? Hoe kan je nu zoiets verstaan? Er wordt af en toe eens een woord in gekreund, ik zei gekreund, niet gezongen.
- Peggy:** Maar bomma, je moet dat eens rustig beluisteren. *(Gaat naar de cd-speler)*
- Wieske:** Peggy, laat dat, seffens komt onze Seppe weer naar beneden.
- Peggy:** Maar nee, ik zal u de koptelefoon opzetten. *(Neemt de koptelefoon en zet hem op Wieske haar hoofd)* Luister maar eens wat een mooi ritme dat is.
- Wieske:** Een beetje stiller Peggy. *(Peggy zet de muziek stiller ... Wieske komt stilaan in het ritme en begint met haar hoofd te schudden en te bewegen)*
- Peggy:** Hoe vind je het, bomma?
- Wieske:** Wablief?
- Peggy:** Schoon, hé?
- Wieske:** *(Roept zo hard ze kan)* Zet dat eens een beetje harder. *(Peggy gaat naar de cd-speler ... Seppe komt van de slaapkamer af gestormd en zegt)*

- Seppe:** Wie was dat?
- Peggy:** Wie was wat?
- Seppe:** Wie zit hier zo te brullen? *(Brult zelf ook)*
- Peggy:** Jij, denk ik.
- Seppe:** Niet zagen, wie?
- Peggy:** Ik niet ... Dus dan moet het ons bomma geweest zijn.
(Wieske zit nog altijd op de grond met de koptelefoon op ... ze heeft Seppe nog niet gezien, Seppe neemt de koptelefoon af ... Wieske verschrikt zich)
- Wieske:** Zeg, wat scheelt er?
- Seppe:** Ik wil slapen , bomma, slapen !
- Wieske:** Slaap maar jongen, ik hou je toch niet tegen. *(Tegen Peggy)* En Peggy, rustig, Seppe moet slapen. Jij altijd met je lawaai.
- Seppe:** Jullie zijn gewaarschuwd. Goed verstaan? *(Seppe af slaapkamer)*
- Wieske:** *(Wieske staat recht)* Die slaapt precies ook maar licht.
- Peggy:** Misschien denkt hij teveel aan zijn lief ...
- Wieske:** *(Nieuwsgierig)* Heeft onze Seppe een lief? Daar wist ik niets van.
- Peggy:** Ik eigenlijk ook niet, maar ik zie dat aan zijn manieren ... nerveus ... slecht slapen ..; liegen ...
- Wieske:** Liegen?
- Peggy:** Ja, bomma, Seppe zei daarnet dat hij en Johnny met de moto gingen rondrijden. Wel, ik weet zeker dat Johnny op dit moment op Kreta zit.
- Wieske:** *(Heeft het niet goed verstaan)* En wie is Greta?
- Peggy:** Kreta, bomma. Kreta is een Grieks eiland en Johnny is daar op vakantie.
- Wieske:** Ach zo.
- Peggy:** Dus onze Seppe liegt. Ik denk dat hij met zijn liefje een toertje gaat maken.
- Wieske:** Ik hoop het. Onze Seppe is drieëntwintig, het wordt stilaan tijd dat die jongen

een serieus liefje heeft. *(Wieske is met haar turnoefeningen begonnen)*

Peggy: En, bomma, zeg nu eens eerlijk: wat vind je van die house-muziek?

Wieske: Wel kind, het is voor mij nog een beetje vreemd. Je moet dat begrijpen, ik ben opgegroeid met Bobbejaan Schoepen ... Will Ferdy en .. Eddy Wally ! Maar als ik eerlijk mag zijn, ik vind die house-muziek ... *(Imiteert Eddy Wally)*
GEWELDIG !!

Peggy: Is't waar bomma?

Wieske: Ja meisje, een ritme ... niet te geloven, ideaal om mijn turnoefeningen op te doen. Kom, geef me die koptelefoon eens. *(Peggy geeft Wieske de koptelefoon en zet de muziek op, Wieske begint aan haar turnoefeningen en roept)* Een beetje harder Peg.

Peggy: Stil bomma, seffens is onze Seppe weer wakker. *(Peggy denkt dat Seppe weer uit zijn slaapkamer zal stormen, ze zet vlug de muziek harder en vlucht naar haar kamer...)* Ik ben hier weg.
(Seppe komt niet. Wieske staat in 't midden van de kamer en doet haat turnoefeningen op de house-muziek. Mauriceke komt binnen met de krant en een brief voor Seppe. Wieske heeft hem niet bemerkt en doet vlijtig voort met haar oefeningen. Mauriceke neemt de fles jenever en een borrel die op de kast staan en schenkt zichzelf een borrel in. Hij gaat aan de tafel zitten en leest in de krant. De act van Wieske kan vrij door de regisseur uitgewerkt worden.)

Maurice: *(Leest in de krant)* Hier staat het , zie ... Meer en meer vrouwen van boven de zestig zijn op zoek naar zichzelf, naar vergane schoonheid en hun vervlogen jeugd. Door allerhande alternatieve therapieën zoals yoga, aerobics, sauna, modderbaden, macrobiotische voeding en gezondheidsdrankjes hopen zij de ouderdom een halt toe te roepen.
(Doet de krant terug dicht ... drinkt zijn borrel leeg, staat recht en bekijkt Wieske, schudt zijn hoofd en zegt tegen het publiek)

Maurice: Het is toch erg ... zo'n mooie vrouw ...maar ik weet zeker, dat is te genezen, als ze maar de juiste pilletjes zou nemen. Maar ja ... Ik denk dat ze nog in haar publiciteitsjaren zit.
(Gaat af zonder Wieske hem gezien heeft langs de hal ... Wieske doet ijverig verder, Peggy komt van de trap af, zet de cd-speler af. Wieske stopt met haar oefeningen ... Peggy zet de koptelefoon af.)

Peggy: En hoe vind je die muziek, bomma?

Wieske: Kei-goed, kind, geweldig ritme, echt iets om mijn oefeningen op te doen.

Peggy: Als je daar alle dagen een half uur naar luistert, dan ga je je tweede jeugd snel terugvinden.

- Wieske:** Mijn tweede? Ik ben al in mijn derde jeugd Peggy. Derde jeugd, dat klinkt nogal wat beter dan derde leeftijd, de seniorenclub of de zestig-plussers, hé.
- Peggy:** (*Licht ermee*) Zeg bomma, had de facteur iets bij voor mij?
- Wieske:** De facteur is nog niet geweest.
- Peggy:** Ik heb hem toch zien weggrijden.
- Wieske:** Weggrijden?
- Peggy:** Ja, hij kwam buiten en was tegen zichzelf aan het praten, sprong op zijn fiets en schudde met zijn hoofd. Zo (*schudt met haar hoofd*) En toen reed hij weg.
- Wieske:** Ik heb gene facteur gezien.
- Peggy:** (*Heeft de krant zien liggen*) Hoe komt die gazet hier dan?
- Wieske:** Ik zou het niet weten.
- Peggy:** En deze brief? (*Bekijkt de brief*) Hij is voor onze Seppe.
- Wieske:** (*Nieuwsgierig*) Staat er een afzender op?
- Peggy:** Nee, maar je ziet zo dat die van zijn lief is... een roze envelop, (*ruikt eraan*) en geparfumeerd. Ik denk Chanel N°5.
- Wieske:** (*Ruikt er ook aan*) Nee, nee, dat is gewone after-shave. Misschien is onze Seppe wel voor de mannen.
- Peggy:** (*Licht ermee*) Onze Seppe? Nee, nee, die ziet de meisjes graag, dat weet ik zeker.
- Wieske:** Zeker van?
- Peggy:** (*Is de poststempel aan 't bestuderen*) Heel zeker. Die stempel is zo onduidelijk. Bomma, kan jij dat ontcijferen?
- Wieske:** Laat mij eens kijken ... (*Bekijkt de zegel*) B ... BR ... BRU ...
- Peggy:** Geef eens hier. (*Neemt de brief*) Dat is Brussel. Onze Seppe zijn lief is van Brussel.
- Wieske:** Ja, dat zal dan wel, maar meer weten we nu nog niet ... Zeg Peg, als we die envelop nu eens boven een dampende fluitketel houden ... dan kunnen we die open krijgen zonder dat iemand daar iets van ziet ... we lezen hem en plakken hem weer netjes dicht. Slim van mij, hé?

- Peggy:** Foei, bomma, zoiets doe ik niet.
- Wieske:** Ik wel ... Ik wil zeggen: vroeger, de liefdesbrieven van mijn broers die heb ik allemaal gelezen. Onze Prosper die heeft niet zo veel liefjes gehad, maar onze Kamiel, die had elke week een ander.
- Peggy:** Die was dan net zoals jij, bomma?
- Wieske:** *(Lacht)* Dat klopt, kind. Toen ik mijn plechtige komunie deed, waren we met achtentwintig, twaalf meisjes en zestien jongens. En van die zestien, heb ik er veertien kunnen versieren ... die twee andere, dat waren homo's.
- Peggy:** Nu ben je toch aan't overdrijven, geloof ik.
- Wieske:** Nee kind, dat is echt waar. Maar onze Kamiel, die was niet te kloppen. Die had alle weken een ander liefje en alle weken liefdesbrieven ... en ik maar met mijn gezicht boven die dampende fluitketel hangen. *(Heeft er nog plezier in)* Waar is de tijd ... Maar het is wel daardoor dat ik nu nog altijd geen rimpeltjes in mijn gezicht heb... Als het je moest interesseren, ik heb op mijn kamer nog zo een fluitketel staan.
- Peggy:** Nee, bomma.
- Wieske:** Goed dan, maar je weet niet wat je mist. *(Geeft de brief terug aan Peggy)* Zeg, Peg, zouden we onze Seppe niet wakker maken? Ik durf te wedden dat hij niet kwaad is als we hem die brief geven.
- Peggy:** Durf jij dat?
- Wieske:** En waarom niet? *(Gaat naar de cd-speler en zet kei-harde muziek op. Peggy staat met de brief in haar handen op de trap ... uit de keuken komt Marina, de moeder van Peggy)*
- Marina:** *(gaat naar de cd-speler en zet de muziek af)* Jullie zijn zeker helemaal zot geworden ... Onze Seppe die slaapt. Waarom dan zoveel lawaai?
- Wieske:** Wij wilden hem verrassen.
- Marina:** Verrassen? Door hem in zijn volle slaap wakker te maken? Die jongen heeft zijn rust nodig.
- Peggy:** *(Zwaait met de brief)* Wij hebben iets voor onze Seppe.
- Marina:** Wat is dat?

- Wieske:** Een liefdesbrief ... onze Seppe heeft een lief.
- Marina:** Heeft onze Seppe een lief?
- Peggy:** Ja, en ze woont in Brussel.
- Marina:** (*Wordt nu ook nieuwsgierig*) In Brussel? En hoe heet ze?
- Wieske:** Als we dat eens wisten ...
- Peggy:** Er staat geen afzender op die brief.
- Marina:** Stom, hé.
- Wieske:** (*Probeert nog eens*) We kunnen nog altijd dat trucje met die fluitketel nog eens proberen...
- Marina:** Ja, daar is ons moeder goed in. (*Tegen Peggy*) Toen ik vrijde, heeft onze pa mij driemaal een liefdesbrief geschreven en toen is hij ermee gestopt.
- Peggy:** Waarom?
- Marina:** (*Wijst naar bomma*) Omdat zij daar die brieven altijd open maakte en haar mond voorbij praatte en dingen vertelde die hij in zijn brieven aan mij schreef. Zo van ... is het waar Fons, dat ons Marina de ogen heeft van een sprookjesprinses? En een huid heeft, zo zacht als een rijpe perzik? ... En dat haar oren net schelpjes zijn, waarin je de zee kan horen? (*Peggy en Wieske liggen krom van het lachen*)
- Peggy:** Schreef onze pa dat allemaal naar jou, ma?
- Marina:** (*Lacht mee*) Ja meisje, maar dat is vijftientig jaar geleden. Toen zei hij ook Marinake tegen mij, nu is het Mina.
- Peggy:** Ha, ha, ha, oren als schelpjes waar je de zee in hoort. Je moet maar op de gedachte komen.
- Wieske:** Hij schreef nog veel meer, maar dat zeg ik niet tegen jou.
- Peggy:** Waarom niet?
- Wieske:** Omdat jij nog veel te jong bent.
- Peggy:** Flauwerik. Wel, als ik ooit een lief krijg die zo mooi brieven naar mij schrijft, daar trouw ik mee.
- Wieske:** Hoe zit dat eigenlijk met uw lief. Is het nog altijd die kleine van de

hoofdonderwijzer?

Peggy: Kristofke Vandeuren? Maar nee, bomma, dat is al drie maanden gedaan.

Wieske: Waarom? Dat was toch ene lieve.

Peggy: Ja, maar die voor onderwijzer aan't studeren en als ik daar 's avonds bij zat, dan moest ik altijd tafels van vermenigvuldiging opzeggen en zonder fouten leren schrijven. Ik heb zeker duizend keer moeten zeggen: ik drink nooit T ... jij drinkt altijd T ... hij drinkt T als hij tegenwoordig is ...

Wieske: En ik drink T(hee) als ons Mina hem klaarmaakt.

Peggy: En toen ... op een avond ... toen heeft hij me ... straf laten schrijven. Toen heb ik het afgemaakt, hoor.

Marina: Had die maar gehouden, hij had je kunnen helpen met je examens.

Wieske: En nu heb je geen lief meer?

Marina: Jawel, ze heeft al lang een ander lief. Wist jij dat nog niet?

Wieske: Wie is't? *(Seppe is uit de slaapkamer gekomen in pyjama en staat op de trap ... de anderen zien hem niet)*

Marina: De zoon van Frans Vandijk.

Wieske: Frans Vandijk ... de zwarte kraai?

Peggy: Ja bomma, Jean-Claude Vandijk, de zoon van de begrafenisondernemer.

Wieske: En over wat praat die 's avonds?

Peggy: Jean-Claude praat met mij over kunst, klassieke muziek, opera en ballet, prachtig.

Wieske: En vertel jij hem ook over house-muziek?

Peggy: Ja, en Jean-Claude kan dat best waarderen, maar het moet op het juiste moment en in de juiste sfeer gespeeld worden ... zegt hij.

Wieske: Ja, voor een begrafenis denk ik dat klassieke muziek beter is, kwestie van sfeer. Alhoewel ... als ik doodga, dan moeten house-muziek laten horen. *(Knipoogt naar Peggy)*

Marina: House-muziek?

- Peggy:** Tof hé, bomma?
- Wieske:** Kei, kei, kei-tof !
- Peggy:** Jean-Claude is ook een hele toffe, bomma. *(Seppe staat nog steeds mee te luisteren)*
- Marina:** *(Tegen bomma)* Het is wel een speciaal mannetje, hé Peggy. Maar ja, als je daar mee trouwt is je broodje gebakken.
- Wieske:** Ik weet het niet, maar ik zou toch liever met een gynaecoloog trouwen ... Iemand die mensen **op** de wereld helpt, dan met een begrafenisondernemer die mensen van de wereld **af** helpt.
- Marina:** De familie Vandijk zit er warmpjes in, bomma en Jean-Claude is enige zoon.
- Seppe:** *(vanop de trap)* Ja ma, geld hebben de Vandijks genoeg, en dat is belangrijk voor ons Peggy, heel belangrijk.
- Marina:** *(De drie dames draaien zich om)* Seppe, ben jij al wakker, jongen?
- Seppe:** *(Seppe komt verder de kamer in)* Hoe zou een mens hier rustig kunnen slapen met al dat getetter? *(tegen Peggy)* En wat hoor ik zusje, heb jij verkering met die stijve hark van Vandijk ... zie maar dat die jou niet kist vóór je dood bent.
- Peggy:** Ik zal mijne plan wel trekken met mijn lief. Hier, trek jij je plan maar met die van jou. *(Geeft hem de brief)*
- Seppe:** Wat is dat?
- Peggy:** Wat zou dat kunnen zijn?
- Seppe:** Een brief van het werk.
- Peggy:** Dat geloof je toch zelf niet zeker, in een roze envelop ... en geparfumeerd. *(Seppe weet niet meer wat zeggen)* Ik zie en ruik dat het een liefdesbrief is.
- Wieske:** En Seppe, hoe heet ze?
- Marina:** En het is er één van Brussel?
- Seppe:** Hoe kom je daar bij? Lieve is niet van Brussel. *(Beseft nu dat hij teveel gezegd heeft)*
- Peggy:** *(Heeft er plezier in)* Ha, ha, broertje !
- Wieske:** Voila, we weten al iets: ze heet Lieve.

- Peggy:** (*Plagend*) Dus toch geen brief van het werk?
- Marina:** En als ze dan niet van Brussel is, van waar is ze dan wel?
- Seppe:** Lieve is gewoon een vriendin die in Brussel werkt.
- Wieske:** Ja, ja, zo begint dat ...
- Peggy:** (*Bekijkt Seppe en zegt*) Zeg manneke, die vriendin, dat is toch toevallig Lieve Olieslagers niet?
- Seppe:** Hoe kom je daar bij?
- Peggy:** Omdat die in Brussel werkt. En ik weet dat jij daar al een hele tijd zot van bent. (*Tegen bomma en Marina*) Lieve Olieslagers, die woont in de Roerdompenlaan, hare pa is controleur bij de RVA en zij werkt in Brussel bij de Federale Verzekeringen. Ze heeft waarschijnlijk die brief in Brussel gepost. Klopt het wat ik zeg, broertje?
- Seppe:** Ja ... maar het is gewoon ...
- Peggy:** (*Onderbreekt hem*) een vriendin.
- Wieske:** Seppe, ge vlug terug naar boven, jongen.
- Seppe:** Ik ben niet meer moe.
- Wieske:** Dat dacht ik al. Maar ga dan je brief lezen ... of wil je hem hier voorlezen? Wij zulle wel luisteren ..
- Seppe:** Dat zouden jullie wel willen zeker?
- Peggy:** Ja broertje, lees hem eens voor.
- Marina:** Wel Seppe, je moet niet verlegen zijn, wij zijn blij dat je een liefje hebt. (*tegen Wieske*) het zou tijd worden.
- Peggy:** Ja, want ons bomma dacht al dat je homo was.
- Seppe:** En dan, daar is toch ook niets verkeerd aan?
- Wieske:** Nee, dat niet, maar ...
- Peggy:** (*Onderbreekt Wieske*) Ga toch nog maar een paar uur slapen, Seppe, want om drie uur staat Johnny hier voor de deur om een toertje te maken met de moto. (*Wieske bekijkt Peggy en knipoogt*)

- Marina:** Is Johnny al terug van Kreta?
- Seppe:** Johnny .. die ... euh ... (*Snapt dat ze het weten*) Ja, ja, het is goed, Johnny is op vakantie. Lieve heeft vandaag een halve dag verlof genomen en wij gaan samen een toertje maken, zo nu weten jullie het. (*Wordt nu heel poëtisch:*) Lieve, dat is het mooiste en het liefste meisje van de hele wereld. Haar glimlach betovert mij en als ik in haar ogen kijk, dan zie ik al mijn dromen werkelijkheid worden en openen voor mij alle poorten van geluk.
- Marina:** Zo, nu weten we het: onze Seppe is verliefd.
- Wieske:** Ja, en het is de zoon van zijn vader, die kraamde vroeger ook zo van die onzin uit.
- Peggy:** (*Heeft er plezier in*) Heb je ook al eens in haar oortjes gekeken, Seppe?
- Wieske:** Net schelpjes waar je de zee in hoort zeker?
- Seppe:** Ja, hoe weet jij dat?
- Wieske:** Ik dacht dat zomaar, jongen. (*Peggy ligt krom van het lachen*)
- Seppe:** Ja, ja, lach maar, ik ga naar boven
- Marina:** (*Tegen Peggy*) Zeg Peggy, die Lieve Olieslagers wat voor een meisje is dat?
- Peggy:** Een net meisje, echt iets voor onze Seppe, denk ik.
- Marina:** En haar ouders?
- Peggy:** Haar ma, die ken ik niet, maar hare pa, dat is ene knappe vent. Schoon grijs haar en een dikke snor. Ik zie dat graag.
- Marina:** Dat bedoel ik niet. Wat voor volk is dat? (*Doet met duim en wijsvinger teken van geld*) Zitten ze er warmpjes in?
- Wieske:** Dat is toch niet van belang, Mina, als je zo verliefd bent als onze Seppe, dan speelt geld geen rol.
- Marina:** Maar het is toch gemakkelijk. Je kan beter lelijk zijn en rijk, dan knap en arm.
- Wieske:** Kennen jullie dit gedichtje over de liefde? (*Declameert*)
 Ook al slaap je onder een brug
 En heb je kou aan uwe rug
 En als honger en dorst je kwelt
 En zit je helemaal zonder geld

Als dan de liefde je ontmoet
 Zijn alle zorgen en tegenspoed
 Als sneeuw voor de zon verdwenen
 Nooit meer storm, nooit meer regen
 geen mist, geen gedonder ...

Marina: *(Onderbreekt Wieske)* Stop maar bomma, dat heeft niets met liefde te maken, dat is het weerbericht.

Wieske: Maar dat was nog niet gedaan hoor.

Peggy: Ja moet dat mij eens helemaal leren bomma, Jean-Claude gaat dat graag horen denk ik.

Marina: Daar moet je niet aan twijfelen: ‘nooit meer mist, nooit meer regen ...’ dat moet ik eens aan uwe pa vertellen.

Wieske: Die gaat dat ook graag horen, want hij heeft dat vroeger nog naar u geschreven !

Marina: Dat dacht ik al ... maar nu zal ik maar vlug aan het middageten beginnen, want als dat niet klaar is als uwe pa thuiskomt, dan is het storm; bliksem en gedonder. *(Marina gaat richting keuken)*

Peggy: Komt onze pa deze middag al naar huis?

Marina: Ja, hij heeft vandaag een halve dag verlof genomen. *(De telefoon rinkelt, Marina neemt hem op)* Hallo, met Vansnik ... ja, meneer ... Wie? ... A die ... die is hier meneer ... Ik zal ze roepen, meneer ...

Peggy: *(Gaat naar de telefoon en zegt:)* Kom, geef maar hier, ma.

Marina: Maar het is niet voor jou.

Peggy: Voor wie dan wel?

Marina: Voor Madame “Wiezie”. *(Bekijkt bomma)* Dat zal jij wel zijn, zeker?

Wieske: Och god, dat is de Pico.

Marina: Dat klopt ja, ‘de Pico’.

Wieske: *(Gaat naar de telefoon en is uitbundig vrolijk)* Dag Picoloke, hoe is’t manneke? Ja, ja, dat dacht ik al. *(Peggy en Marina staan met volle aandacht te luisteren)* Ja, ja, ... nee, nee ... wacht eens even ... *(Tegen Marina:)* Mina, moest jij niet dringend aan het middageten beginnen?

Marina: Peggy moet dadelijk maar frietjes gaan halen.

Wieske: Dat is een goed gedacht, vertrek maar Peggy. *(Tegen Marina:)* en ga jij eens wat mayonaise maken, wat Fons eet geen andere. Dus ... verdwijn alle twee ... NU. *(Peggy en Marina verdwijnen met tegenzin in de keuken. Wieske praat verder aan de telefoon)* En manneke, wat voor nieuws? ... Wat zeg je me nu ... *(Marina en Peggy komen aan de keukendeur meeluisteren)* Is het model ziek? ... Te lang in de kou gezeten ... je, dat klopt, die verwarming in de academie die werkt maar de helft van de tijd ... en nu heeft ze een longontsteking ...erg hé. En die leerlingen verwachten vandaag een model ... natuurlijk kan je op mij rekenen ... *(Wieske voelt dat ze afgeluisterd wordt en overdrijft wat zodat de anderen denken dat ze naaktmodel gaat zijn.)* Goed, dan ga ik nu vlug een warm bad nemen en proper ondergoed aandoen ... Wat?*(Bomma begint te lachen ... Marina en Peggy staan vol verbazing te luisteren.)* Jij, ondeugend ventje ... goed, ik zal er om twee uur zijn, zet de verwarming maar wat hoger ... Wat zeg je? Word ik daar ook nog voor betaald? ... Vijfhonderd frank per uur ! Dan kom ik zeker. Zeg Picoloke, nu ga ik ophangen, want dadelijk komen mijn dochter en kleindochter mij nog afluisteren. *(Marina en Peggy zorgen dat ze vlug weg zijn)* Dag manneke ... tot straks.

Dat mijn leraar van de kunstacademie aan mij denkt als hij een model nodig heeft ... Dat moet toch zijn redenen hebben. *(Roept in de richting van de keuken:)* Voor mij moet je geen frieten meebrengen !

Marina: *(Op uit de keuken gevolgd door Peggy)* Waarom niet?

Wieske: Ik moet aan mijn lijn denken.

Peggy: Wie was dat, bomma?

Wieske: Dat was 'de Pico', mijn leraar van de kunstacademie.

Marina: En wat moest die hebben?

Wieske: Hij vroeg of ik namiddag wat kwam helpen op de academie.

Peggy: 'Helpen'?

Wieske: Ja, potloden slijpen en verfborstels uiwassen en ... nog zo van alles.

Marina: Wat 'van alles'?

Wieske: Over kunst klappen ... maar daar versta jij toch niks van. En nu ga ik een goed warm bad nemen.

Marina: Ja, doe dat, neem maar een heet bad, want op de academie is de verwarming misschien weer kapot.

- Wieske:** Dat is goed mogelijk. *(Wieske gaat af via de trap naar de slaapkamers)*
- Peggy:** Ons bomma naaktmodel ! Wat moeten we daaraan doen, ma?
- Marina:** We kunnen daar niets aan doen, Peggy, als we iets tegen haar gaan zeggen dan gaat ze het zeker doen. Je kent ons bomma toch, die laat zich niet veel verbieden.
- Peggy:** Ja, dat is waar. Eigenlijk ben ik een beetje trots op ons bomma, wat die nog allemaal doet: mediteren, sauna, yoga, schilderen, wandelen, fietsen, ...
- Marina:** Ze heeft zich dit jaar nog en nieuwe mountainbike gekocht.
- Peggy:** En ze heeft zich laten inschrijven voor een cursus kickboksen.
- Marina:** Daar wist ik niets van.
- Peggy:** Ze heeft het me zelf gezegd.
- Marina:** En nu dit nog. *(Fons komt uit de keuken)* Naaktmodel op de academie. Hoe is het toch mogelijk.
- Fons:** *(denkt dat het over Peggy gaat)* Vergeet dat maar Peggy, daar komt niets van. Ik wil geen schandalen in huis. Het is al erg genoeg dat ons bomma gisteren op het gemeenteplein in haar tennisrokje aan het rolschaatsen was en de burgemeester omver heeft gereden. Die mens heeft zijn arm in de plaaster liggen. *(Komt verder de kamer in en zet zich aan de tafel)*
- Marina:** Maar Fons, het gaat over ons bomma.
- Fons:** Wat gaat over ons bomma?
- Peggy:** Zij gaat vandaag naaktmodel spelen op de academie.
- Fons:** Zeg, niet flauw doen, de eerste april is voorbij.
- Peggy:** Maar dat is echt pa. Piccolo, een leraar van de academie heeft haar zojuist opgebeld. Hij heeft het haar gevraagd.
- Fons:** *(Fons begint uitbundig te lachen)* ‘De Pico’? Die kladschilder van de academie?
- Marina:** Ken jij die?
- Fons:** Ja, die komt soms op het gemeentehuis om te reclameren dat de verwarming op de academie kapot is.

- Marina:** Het is maar te hopen dat ze vandaag niet werkt, en dat bomma bevriest van de kou dan zullen die zotte kuren wel overgaan.
- Peggy:** Hoe oud is die Pico?
- Fons:** Dat weet ik niet. Op die kunstenaars kan je geen ouderdom plakken. Het is eigenlijk een Spanjaard en hij heet Pico met zijn voornaam en Casso met zijn familienaam.
- Peggy:** ‘Pico Casso’ ; echt een naam voor een kunstenaar.
- Fons:** En kan je dat niet uit hare kop klappen?
- Marina:** Je kent ons moeder toch, hé Fons.
- Fons:** Jouw moeder, Mina, jouw moeder. Mijn moeder doet zoiets niet.
- Marina:** Ja, dat weet ik.
- Fons:** Die zottigheid zal toch wel overgaan zeker?
- Peggy:** Dat is zeker, en zoveel mensen gaan dat niet te weten komen.
- Marina:** Dat ligt eraan ... als ze model moeten zitten in de klas waar Agnes van Sus Bex in zit, dan weet morgen heel het dorp het.
- Fons:** Gaat die ook naar de academie?
- Marina:** Ja, derde jaar schilderen.
- Fons:** Dan zit het er dik in dat die ons bomma als model krijgt, want naaktmodel krijgen ze in het derde jaar. Weet je dat die naaktmodellen vijfhonderd frank per uur krijgen en een gekleed model maar driehonderd ; tweehonderd frank meer om in uw blote kont te gaan zitten.
- Marina:** Maar toch ons bomma niet !
- Peggy:** Vijfhonderd frank per uur? Zou ik daar niet gaan zitten?
- Marina:** Foei Peggy.
- Fons:** Zeg, en nu genoeg gezeverd. Hoe zit dat met het middageten?
- Marina:** Ik heb nog geen tijd gehad, Fons.
- Fons:** Maar nondemiljaar ...

- Marina:** Ik had toch gezegd dat hij zou donderen. Peggy, ga eens gauw frieten halen.
- Fons:** Frieten? Ja, het is goed voor één keer. Maar ga dan nu Peggy, want ik zie scheel van de honger. En om één uur komt Mauriceke de facteur.
- Peggy:** Ga je weer proberen bier te brouwen? Dat vorige brouwsel was wel niet te drinken, hé pa.
- Fons:** Dat was lekker bier en nu hebben we nog een beter recept gekregen, van Polleke Trapist.
- Marina:** Ja, ja dat zal wel weer een smodder worden.
- Fons:** Ik zal alles wel opkuisen, Mina.
- Marina:** En uitdrinken ook zeker. *(De bel gaat)* Daar is de facteur al.
- Fons:** *(Gaat aan het venster kijken)* Hier staat begot een lijkwagen voor de deur. *(Peggy gaat vlug af in de hal)* Zeg, wat komt die hier doen? *(Peggy komt de kamer terug binnen gevolgd door Jean-Claude, Jean-Claude komt recht van een begrafenis, is gekleed in slipjas en hoge hoed, hij is een karikatuur van een begrafenisondernemer, een echte stijve hark ... het is even stil ... Fons bekijkt hem en zegt:)* Wat kom jij hier doen?
- Peggy:** Pa, dit is Jean-Claude, Jean-Claude dit is mijne pa.
- Fons:** Wie?
- Marina:** Claude.
- Fons:** Ach zo.
- Peggy:** Jean-Claude is een vriend van mij.
- Fons:** Zo, zo. En manneke, ga jij altijd met de lijkwagen uw vriendinnen bezoeken?
- Jean-Claude:** *(Lacht afschuwelijk)* Nee, meneer Vansnik, normaal neem ik de Porsche, maar nu kwam ik van een begrafenis en dacht: Ik ga de familie Vansnik eens verrassen. *(lacht)*
- Fons:** Daar ben je dan wonderwel in geslaagd, meneer ...?
- Jean-Claude:** Vandijk ... Jean-Claude. *(Geeft Fons een hand)* Voor de vrienden Claudje.
- Fons:** *(Bekijkt Jean-Claude van boven tot onder en zegt tegen Peggy:)* Het is niet waar hé, ... Claudje ... En dat is een vriend van jou Peggy?

- Peggy:** Ja, pa. *(Geeft hem een kus)* En ik zie hem graag.
- Fons:** Ook dat nog. *(tegen het publiek)* Als daar ooit kinderen van komen, gaan dat er zijn om in te kaderen.
- Jean-Claude:** We willen vier kindjes, hé Peggy?
- Peggy:** Dat zeg jij, hé Jean-Claude. *(Praten in stilte verder)*
- Marina:** Toch een nette jongen ... hé Fons?
- Fons:** Ja, heel net.
- Marina:** En enige zoon.
- Fons:** En hij rijdt met een Porsche.
- Marina:** En zijn vader heeft een goede zaak.
- Fons:** Met klanten die nooit reclameren.
- Marina:** Dat is zo.
- Fons:** Geld genoeg dus.
- Marina:** Je mag gerust zijn.
- Fons:** Maar het blijft een stijve hark. *(De telefoon rinkelt)* Mina de telefoon gaat.
- Jean-Claude:** Rinkelt, meneer Vansnik, de telefoon gaat niet maar hij rinkelt ... trouwens een telefoon kan niet gaan, maar ... *(Fons onderbreekt hem)*
- Fons:** Ja, Claude, we weten het, hij heeft gerinkeld. *(Ondertussen heeft Marina de telefoon opgenomen)*
- Marina:** Hallo, met Vansnik ... Wablief? Ons bomma? Nee hoor, die is nog meer dan levend. ... Die lijkwagen? Dat is een vriend des huizes die hier toevallig langskwam. ... Welke vriend? Daar heb jij toch niets mee te maken, Agnes. *(Legt de hoorn terug neer)* Dat was Agnes van Sus Bex om te vragen of er iets gebeurd was met ons bomma.
- Fons:** Ja, dat is zeker, met die lijkwagen voor de deur gaan de mensen van alles denken. *(Tegen Jean-Claude)* Als je nog eens komt, breng dan toch die Porsche maar mee, dat maakt toch meer indruk denk ik. *(Bomma komt van de trap en heeft de laatste zin van Fons gehoord, ze heeft haar beste kleren aan en is opvallend geschminkt)*

- Wieske:** Denk je dat ik zo ook indruk zal maken?
- Fons:** Dat ligt eraan, bomma, als je naar een gemaskerd bal gaat wel.
- Wieske:** *(Ziet Jean-Claude)* Hela manneke, jij bent te vroeg hoor. Ik ben nog niet dood. Als het zover is zal ik je wel roepen.
Is dat nu Jean-Claude, de zoon van Frans Vandijk de zwarte kraai?
- Peggy:** Ja, bomma, dit is ... *(Fons onderbreekt haar)*
- Fons:** Daar heeft hij nu veel van weg zie.
- Wieske:** Van Frans Vandijk?
- Fons:** Nee, van die zwarte kraai.
- Wieske:** *(Vraagt aan Jean-Claude)* Zeg kerel, mag ik eens iets vragen? Waarom heb jij die hoge hoed op uw hoofd?
- Jean-Claude:** Ik kom van 't werk mevrouw. Ik heb vandaag iemand naar de gelukzalige, altijd-durende, eeuwige, vreugdevolle weilanden gebracht.
- Wieske:** Wablief?
- Marina:** Hij heeft een begrafenisdienst gehad, bomma.
- Fons:** Bij de Indianen zeggen ze "iemand naar de 'eeuwige jachtvelden' brengen".
- Wieske:** Ach, dat wil hij zeggen.
- Fons:** Zeg, kom nu, wat is er van die frieten? Ik ga bijna dood van de honger.
- Jean-Claude:** *(Begint weer afschuwelijk te lachen)* Dood ... ha, ha, ha.
- Fons:** *(Begint zich op te winden tegen Jean-Claude)* Het is goed Claude !
- Peggy:** Claudje, pa.
- Marina:** Peggy, ga nu frieten halen.
- Fons:** En breng voor mij een gebakken cervela mee.
- Jean-Claude:** Ik ga mee, schatje, en dan breng ik voor mij ene grote friet met stoofvleessaus, één hamburger, één cervela, twee satés, en als nagerecht ... een potje zuur mosselen mee. *(Iederéén bekijkt Jean-Claude ... korte stilte)* Maar ik zal dat zelf wel betalen hoor. *(Begint weer te lachen)*

- Fons:** Dan is het goed.
- Peggy:** Kom Claudje.
- Jean-Claude:** *(maakt een stijve buigbeweging)* Tot zodadelijk.
- Peggy:** Voor u niks dan, bomma?
- Wieske:** Nee Peg, ik moet aan mijn lijn denken. *(Peggy en Jean-Claude gaan samen af langs de keuken)*
- Fons:** Waarom moet jij aan je lijn denken?
- Wieske:** Zomaar ...
- Fons:** Ah, zomaar ... *(Fons kijkt door het venster)* Maak dat mee, nu gaat mijn dochter frieten halen met de lijkwagen, geëscorteerd door de kleinzoon van Dracula. *(Gaat tot bij Mina)* Hoe laat is het nu, Mina?
- Marina:** Bijna half één.
- Fons:** Dan kan het toch niet zijn dat ik nog aan het dromen ben !
- Marina:** Ik vind het een beleefde jongen.
- Fons:** Een draak is het ... *(imiteert Jean-Claude)* Een telefoon gaat niet meneer ... een telefoon rinkelt. Dat weten mijn kl....
- Marina:** *(Onderbreekt Fons)* Fons !!
- Fons:** 't Is toch waar. *(lacht zoals Jean-Claude)* Claudje .. en daar is ons Peggy verliefd op ... ik geloof er niets van ... ons Peggy is verliefd op de Porsche van die kraai, zo zit dat.
- Wieske:** Heeft die kerel een Porsche?
- Marina:** Ja moeder, een knalrode.
- Fons:** Ja, en dat is voor jou belangrijk hé? Denk nu toch eens goed na, Mina, je zou van die stijve stoppel toch geen kleinkinderen willen. *(Roept zo hard hij kan)* Claudje Vandijk ... over mijn lijk. *(Seppe komt uit de slaapkamer)*
- Seppe:** Zeg wat is dat hier voor een lawaai, ik was juist terug in slaap gevallen.

- Marina:** Och jongen, onze pa is zich weer aan het opwinden.
- Seppe:** Waarom?
- Wieske:** Peggy hare vrijer is hier geweest.
- Seppe:** De Claude ... ha, ha, ha, knappe gast hé bomma?
- Wieske:** Ik heb er eigenlijk niet veel van gezien, zijn hoge hoed stond veel te diep op zijne kop, ik heb alleen zijn neus en mond gezien.
- Seppe:** *(Lacht zich krom)* Had hij zijn hoge hoed nog op? Ja, dat verwondert mij niets. Toen hij zijn plechtige komunie deed, had hij al een hoge hoed op.
- Marina:** Die jongen kwam van het werk.
- Seppe:** Van het werk? Je gaat mij toch niet vertellen dat hij met de lijkwagen hier was?
- Marina:** Jawel, maar volgende keer komt hij met de Porsche ... een knalrode, Seppe.
- Fons:** We hebben al telefoon gehad van Agnes van Sus Bex om te vragen of ons bomma dood was.
- Wieske:** Wie? Ik?
- Fons:** Dat dachten ze, met die lijkwagen hier voor de deur.
- Wieske:** Agnes zal straks wel zien dat ik nog springlevend ben.
- Marina:** Zie jij Agnes straks nog?
- Wieske:** Ja, op de academie. Maar nu ben ik weg, anders kom ik te laat. *(Wieske gaat af langs de hal)*
- Marina:** *(Roept Wieske nog na)* En voorzichtig zijn, bomma.
- Fons:** En doe de groeten aan Piccolo.
- Wieske:** *(Steekt haar hoofd terug binnen)* Ken jij 'de Pico'?
- Fons:** En of ... ooit veel pinten mee gedronken.
- Wieske:** Toffe gast, hé Fons.
- Fons:** Een hele toffe gast. *(Wieske gaat af hal)* Maar hij ziet de vrouwtjes graag.
- Marina:** *(Roept Wieske nog na)* Zie dat je gene kou pakt.

- Seppe:** Gaat ons bomma nu ook al 's namiddags naar de academie ?
- Marina:** Die ging vandaag hare leraar wat helpen ... potloden slijpen.
- Fons:** En nog zo van alles.
- Seppe:** En waar is Peggy met hare vrijer?
- Marina:** Die zijn frieten halen.
- Fons:** Met de lijkwagen? En met zijn slipjas?
- Seppe:** Het is niet waar hé? Dan is onze naam gemaakt. Ik durf niet meer onder de mensen komen. *(gaat terug naar boven)*
- Fons:** Wat is dat hier allemaal, Mina? Bomma die op hol slaat, Peggy die hier een kruising tussen Pietje de Dood en Dracula binnen brengt en dan ook nog zegt dat ze hem graag ziet. Dat kan toch niet.
- Marina:** Ja, maar er is ook goed nieuws, onze Seppe heeft ook een lief. Hij gaat deze namiddag samen met haar een toertje met de moto maken.
- Fons:** Onze Seppe een lief? Dat kan niet.
- Marina:** Toch wel.
- Fons:** En van waar is ze?
- Marina:** Hier van het dorp, ze heet Lieve Olieslagers en hare pa is controleur bij de RVA.
- Fons:** Je weet precies al veel.
- Marina:** En volgens Peggy is het een schoon kind.
- Fons:** Volgens Peggy? Zwijg stil, die hare smaak die kennen we. Als dat lief van onze Seppe ook zo een draak is als Claudje, dan kunnen we op de kermis gaan staan met een griezeltent: ons bomma in hare blote en daar die twee bij, we gaan geld verdienen. *(kan ermee lachen)* En jij mag aan de inkom gaan zitten, Mina.
- Marina:** En jou binden we ergens vast met een zware bol aan je been en laten je verhongeren ... dat is ook griezelig. *(Seppe komt van de trap)*
- Fons:** Ik hoop maar dat onze Seppe iets meer smaak heeft. En dat hij met een fatsoenlijk lief voor de dag komt.

- Seppe:** Je mag gerust zijn, pa, ik zal ze straks aan jullie voorstellen.
- Marina:** Doe dat, jongen.
- Fons:** We zijn benieuwd, ik zou toch graag schoon kleinkinderen hebben.
- Seppe:** Zeg pa, ik moet eens iets vragen. Jij en ma zijn een paar jaar geleden eens op vakantie geweest in Turkije. Is dat toen meegevallen?
- Fons:** Ja jongen, schoon land.
- Seppe:** Oh, ik zou daar volgend jaar ook eens naartoe willen gaan.
- Fons:** Samen met uw lief? (*Seppe knikt*) Pas dan maar op, want die Turken zouden ze wel eens kunnen afpakken.
- Seppe:** Je bent ons ma toch ook niet kwijt geraakt.
- Fons:** Als ze ene kameel meer hadden geboden, was ze verkocht geweest.
- Marina:** Zot!
- Fons:** Nee, nee, ik lach daar maar mee, ik heb toen goed op ons ma moeten passen, hé wicht.
- Marina:** Ik op jou ja, of je was er met een Turkse schoonheid vandoor.
- Seppe:** Ik geloof je, ma. (*Seppe gaat terug naar boven*)
- Marina:** Misschien gaat hij toch trouwen, en misschien gaan ze op huwelijksreis naar Turkije.
- Fons:** Ja, misschien. Het is te hopen dat zijn lief dan meegaat, want alleen op huwelijksreis gaan dat is ook niet plezant.
- Marina:** (*Begint al te dromen*) Onze Seppe volgend jaar trouwen ... Het is maar te hopen dat we dan schoon weer hebben, want anders staan we daar met de paraplu op de foto's en dat is ook geen zicht ... En welke zaal gaan we nemen, Fons? En moeten we nu een kokkin vragen of zouden we beter zijn met een traiteur? ... warm eten of een koud buffet? ... En wie moeten we allemaal uitnodigen? ... De familie ... maar ons Bertha en hare André, die niet ... Ah nee, wij zijn ook niet mogen gaan toen hun dochter trouwde. En de burens? .. Niet de hele straat, want die leggen toch maar vijfhonderd frank de man samen voor een cadeau ... en zeg nu zelf, die eten en drinken meer op dan vijfhonderd frank. Want die vent van Agnes van Sus Bex die kan er wat achter kappen, dat hebben we nog gezien toen Greta van hiernaast getrouwd is, zo zat als een kanon was die, en dan maar van die vette moppen vertellen ... ik kan daar

niet mee lachen, hoor. Jij wel, Fons? (*Fons staat bij het venster en antwoord niet*) ... Fons, zeg ook eens iets ...

Fons: (*Kijkt door het venster*) Maak je maar niet te veel zorgen, dat komt allemaal in orde ... en als onze Seppe misschien trouwt is er toch al één ding geregeld, een ceremoniemeester hebben we al ... die met zijne hoge hoed is hier met de frieten.

DOEK

TWEEDE BEDRIJF

(Dezelfde dag, vijf uur 's avonds ...)

(Fons en Mauriceke de facteur komen uit de kelder, ze zijn gekleed in een stoffas ... ze zijn net klaar met bier brouwen en hebben elk een grote fles bier bij ... ze gaan aan tafel zitten ... ze hebben duidelijk te veel geproefd)

Maurice: Dat hebben we weer fijn gelapt, hé Fons?

Fons: *(Proeft aan zijn bier)* Heel fijn, Maurice.

Maurice: weeral vijftig liter gerstenat dat aan het gisten is en staat te wachten om de dorstige te laven, en dat is een werk van barmhartigheid

Fons: Ja ... Ik ben eens benieuwd hoe dat recept van Polleke Trapist gaat meevallen.

Maurice: Goed Fons ... daar moet je niet aan twijfelen, Polleke heeft met dat recept op het nationale bier brouwfeest de eerste prijs behaald en er waren achtenveertig deelnemers. Alle grote brouwerijen wilde Polleke zijn recept kopen en er veel geld voor geven, maar hij wou niet. Maar ik ... ik heb het gekregen ... helemaal voor niets.

Fons: Dat begrijp ik niet. Waarom heb jij dat dan gekregen? En waarom heeft Polleke dat bier 'Straffe Suska' genoemd?

Maurice: Dat zijn twee vragen. Ten eerste, Polleke heeft mij dat recept gegeven omdat ik een hele goede vriend van hem ben, en ten tweede: ik heb hem een lief aan de hand gedaan.

Fons: Een lief?

Maurice: Op mijn ronde was er een oude jonge dochter en die was verliefd op mij.

Fons: Is het waar?

Maurice: Ja, maar ik niet op haar, dat mens was nog te lelijk om te helpen donderen ... en opdringerig ... niet te geloven ... ik was er bang van.

Fons: Jij, bang van de vrouwen?

Maurice: Ja Fons, die heeft alles geprobeerd om mij te kunnen krijgen. 's Morgens als ik de gazet bracht, dan stond de buitendeur open en Suska lag dan nog in haar bed en riep op mij "Riske, kom maar naar boven!". Ik naar boven en daar lag ze dan te liggen. De eerste keer had ze pijn aan haar voet en ze vroeg mij of ik die

wilde insmeren met zalf... Ik zeg ja, waarom niet. (*Doet teken waar de pijn zat*)
En de tweede keer had ze pijn aan haar knie en ik maar insmeren ... en de derde keer had ze ... Ja, die pijn trok altijd maar hoger en hoger ...

Fons: Oei, oei.

Maurice: Maar wees gerust, Fons, ik ben op tijd gestopt, ik heb heel het parcours niet gedaan, zulle.

Fons: Is het echt?

Maurice: Ja Fons, dat was een mens om schrik van te hebben. Maar toen ze besepte dat ik haar niet moest hebben, zei ze tegen mij: "Riske, ik weet dat ik jou niet kan krijgen, maar weet jij gene goede vent voor mij. Het moet gene schone zijn, als het maar ene lieve is, want ik ben het alleen zijn moe." En toen heb ik Polleke Tapist er naartoe gestuurd en dat was liefde op het eerste zicht. Drie weken later zijn ze voor de wet getrouwd en zes weken later voor de kerk. En op dat trouwfeest hebben ze zeker tweehonderd liter 'Straffe Suska' leeg gezopen. Die vrouw heet 'Suska', snap je?

Fons: En was het een straffe?

Maurice: Een heel straffe.

Fons: (*Proeft aan zijn bier*) Maar onze 'Stoere Maurice' is toch ook niet slecht. Ik heb nog acht flessen van dat brouwsel van vorig jaar.

Maurice: Je had nog acht flessen, nu heb je er nog twee, want we hebben er zes uitgedronken. Schol! (*Drinkt aan zijn glas*) Als je nog eens goesting krijgt, Fons, ik heb thuis nog vierentwintig flessen liggen. Lekker ... maar stoer. Hé Fons?

Fons: (*Kijkt op de fles*) 8,7 graden ... dat is zeker stoer. Hoe langer dat staat, hoe beter dat wordt.

Maurice: Maar jij geeft het niet de kans om lang te staan.

Marina: (*Komt uit de keuken*) En mannen, hebben jullie alles opgeruimd?

Fons: Alles, schatteke.

Marina: Heb je weer te veel gedronken?

Fons: Nee, toch niet ... waarom?

Marina: Omdat jij alléén maar schatteke zeg als je zat bent. Stop maar met drinken, want seffens komt onze Seppe thuis met zijn lief.

- Fons:** Is die met de moto rondrijden?
- Marina:** Ja, zijn liefje is daarstraks hier geweest. Nu zijn ze samen met de moto rondrijden. Een schoon en deftig kind, Fons. En beleefd ... niet te geloven.
- Fons:** Ja, we hebben hier nog zo ene beleefde over de vloer gehad : één hamburger, één cervela, twee satés, een potje zuur mosselen, plus een grote friet met stoofvleessaus heeft Claudje de veelvraat hier daarstraks naar binnen gewerkt.
- Marina:** Welja, die jongen kan goed eten.
- Fons:** (*Kwaad*) Dat klopt ja, want hij heeft ook nog de helft van mijne gebakken cervela opgegeten. Zonder te vragen! (*Fons begint zich op te jagen*) Is dat beleefd?
- Marina:** (*Onderbreekt Fons*) Je gaat toch niet zeveren over een halve cervela, hé Fons.
- Fons:** Het is toch waar ... En onze Seppe zijn lief, hoe ziet die eruit? Als de bruid van Frankenstein?
- Marina:** Nee, nee Fons, wees gerust, het is een heel schoon meisje.
- Fons:** Waarom heb je me dan niet geroepen toen ze hier was?
- Marina:** Omdat jij toen in de kelder zat te smodderen.
- Maurice:** Wij waren aan het brouwen, Mina ...
- Marina:** (*onderbreekt hem*) En aan het proeven zeker?
- Maurice:** Dat ook ja ... proeven is heel belangrijk.
- Fons:** We hebben vandaag vijftig liter 'Straffe Suska' gebrouwen.
- Marina:** Zeg, Fons, nu denk ik aan iets. Wanneer kan je van het bier dat je vandaag gebrouwen hebt drinken?
- Fons:** Binnen een paar maanden, maar 'Straffe Suska' die is zoals ik: die wordt alleen maar beter en straffer met ouder worden.
- Marina:** Stoefer ... Zeg kunnen jullie morgen nog honderd liter van die 'Straffe ... Dinges' brouwen?
- Maurice:** Je bent toch niet aan de drank, hé Marina?
- Marina:** Nee, maar volgend jaar trouwt onze Seppe en dan hebben we zeker honderd

vijftig liter nodig.

- Maurice:** Gaat Seppe trouwen? Daar wist ik niets van en normaal zou de facteur dat moeten weten.
- Fons:** Mina denkt dat onze Seppe misschien gaat trouwen, maar dat is nog helemaal niet zeker. Maar als mijn vrouwtje honderd liter bier extra wil, dan zullen wij dat met plezier brouwen. En als het niet voor de bruiloft is, dan drinken we het zelf uit. *(Tegen Maurice)* dat is ook de eerste keer dat mijn vrouw me vraagt om honderd vijftig liter bier te brouwen.
- Marina:** Zeg, wijn kun je zelf niet maken zeker? Een zestig flessen zou volstaan.
- Fons:** We zullen volgende week eens proberen, schatteke.
- Maurice:** *(Tegen Fons)* Ik denk toch dat ze een drankprobleem heeft.
- Marina:** *(Dromend)* Het zal een schoon bruiloft worden.
- Fons:** Mina, niet dromen en nuchter blijven.
- Maurice:** Hoe kan je nu nuchter blijven met al die drank. *(drinkt)*
Zeg ... is Wieske niet thuis?
- Marina:** Die is naar de academie.
- Maurice:** Normaal gaat die toch 's avonds?
- Fons:** Ja, maar ze moest vandaag dringend potloden gaan slijpen.
- Marina:** En nog zo van alles.
- Maurice:** *(Begrijpt het niet)* Ach zo.
(We horen het geluid van een zware motorfiets die thuis komt)
- Marina:** Ze zijn thuis ... Fons, hou je manieren, hé. En niet beginnen te zagen over dat bier brouwen, want dat interesseert zo een meisje niet. En jij, Maurice, je mond houden, als je niets zegt, kan je ook niets verkeerd zeggen.
- Maurice:** Hoe heet dat meisje?
- Marina:** Lieve Olieslagers.
- Maurice:** Toch geen dochter van Theo Olieslagers, die controleur van de RVA uit de Roerdompenlaan?
- Marina:** Ik denk het wel. Ken jij die mensen?

- Maurice:** Dat is zeker dat, ik kom daar twee keer per dag; 's morgens om acht uur met de gazet en om tien uur met de andere post. *(Marina gaat naar de hal om de deur open te maken)*
- Fons:** En wat voor volk is dat, Maurice?
- Maurice:** Goed volk, Fons, heel goed volk, want ik krijg daar elke nieuwjaar vijfhonderd frank drinkgeld.
- Fons:** En hier drieduizend frank.
- Maurice:** *(Licht)* Dat zal wel, ja.
- Fons:** Ja zeker ... ongeveer zes flessen jenever per jaar ... Klopt dat?
- Maurice:** Je hebt gelijk Fons. *(Licht)* En als het een strenge winter is nog meer.
- Marina:** *(komt uit de hal met het jonge koppel)* Kom binnen, kom binnen ...
- Fons:** *(Tegen Maurice)* Het spektakel gaat beginnen.
- Marina:** *(tegen Lieve)* Ga zitten meisje en doe alsof je thuis bent.
- Lieve:** *(Lieve is een sportief meisje ... gekleed in een lange lederen broek en een zwarte jekker ... haar handen hangen vol olie)* Als het kan, zou ik eerst eens naar de badkamer willen gaan, mevrouw. *(Laat haar handen zien)*
- Marina:** Maar dat is zeker, meisje, kom maar. *(Zijdelings tegen Fons)* Je hebt de badkamer toch opgeruimd?
- Lieve:** *(Lieve en Marina gaan af via de trap, in het voorbijgaan zegt ze tegen Maurice)* Dag facteur, bier aan het drinken? ... Ik dacht dat jij alleen borrels lustte.
- Maurice:** Nee, nee, toch niet. Wel Seppe, hoe heb jij zoiets schoons aan de haak kunnen slaan?
- Seppe:** Schoon hé.
- Fons:** Als ze zo lief is als ze schoon is, dan ga je een goed en braaf meisje hebben, Seppe.
- Maurice:** Zeg, hoe komt het dat uw liefje haar handen helemaal vol smeer zitten? Stukken gehad met de moto?
- Seppe:** Och Mauriceke, ik ben al zo dikwijls met de moto gaan rondrijden en nooit iets voor gehad, maar uitgerekend vandaag vliegt mijn ketting eraf. Maar Lieve

heeft het kunnen herstellen ... Ja, die heeft daar meer verstand van dan ik.

Fons: En die werkt in Brussel op de Federale Verzekeringen?

Seppe: Ja, maar haar hobby is aan grasmachines, bromfietsen en kettingzagen prutsen. Alles kent ze daar van.

Maurice: Potverdorie, 't is goed dat ik dat weet, want mijn grasmachine zou dringend eens nagezien moeten worden .

Fons: Grasmachines en kettingzagen? ... En kan ze ook koken? Want je weet dat de liefde van de man door de maag gaat.

Seppe: Als Lieve en ik gaan samenwonen, draaien we de rollen om; ik ga dan koken, strijken en kuisen en zij gaat de auto wassen met hare hogedrukreiniger, het gras afdoen met haar grasmachine ...

Maurice: Bomen afdoen ... met haar kettingzaag.

Seppe: Ja, als het maar machines zijn. *(Marina en Lieve komen van de trap)*

Marina: *(Tegen Seppe)* En dat meisje heeft de ketting van uwe moto terug opgelegd. Kan je dat zelf niet? Je moest verlegen zijn, Seppe.

Seppe: Maar ma ...

Lieve: *(Een beetje verlegen)* Ik doe dat graag mevrouw, techniek is mijn hobby.

Maurice: Ja, als ze gaan samenwonen, gaat Seppe koken en zij met de kettingzaag werken.

Marina: Samenwonen? Ik dacht dat jullie volgend jaar gingen trouwen.

Seppe: Wie heeft dat gezegd?

Fons: Ons ma denkt dat maar, jongen. En wat die denkt, wil die. Je kent ze toch.

Lieve: Ik vind dat we best eerst twee jaar gaan samenwonen, dan kunnen we elkaar beter leren kennen. Als er dan iets mis zou gaan, kunnen we gewoon uit mekaar gaan, zonder kosten.

Maurice: En dat is de dag van vandaag heel belangrijk, meisje, want er zijn er tegenwoordig veel die na hun eerste huwelijksnacht al aan het zoeken zijn naar een goede advocaat.

Marina: Niet zagen factuur ... Samenwonen? ... Ik had me nochtans al zo verheugd op de bruiloft.

- Lieve:** Dat komt misschien nog wel, mevrouw.
- Fons:** Ja ja, misschien hé Mina, maar je moet tegen het wachten kunnen.
- Marina:** Ja en jij wacht dan ook maar met dat bier brouwen.
- Seppe:** Wat heeft onze pa zijn bier daar mee te maken?
- Fons:** Niets jongen.
- Seppe:** *(Tegen Lieve)* Onze pa brouwt zijn eigen bier.
- Maurice:** *(Fier)* Samen met mij.
- Lieve:** *(Met veel belangstelling)* Dat moet plezant zijn.
- Fons:** Ja en vandaag hebben we nog vijftig liter ‘Straffe Suska’ gebrouwd.
- Maurice:** *(Fier)* En dat recept heeft hij van mij gekregen.
- Lieve:** En waar doen jullie dat?
- Marina:** In de kelder, meisje ... en dat is me daar ene smodder hoor.
- Lieve:** Mag ik die installatie eens zien? *(Maurice en Fons staan direct op)*
- Fons:** Maar dat is zeker juffrouw, kom maar eens gauw kijken.
- Marina:** Maar je gaat je vuil maken, Lieve. *(Fons, Lieve en Maurice af kelderdeur, Seppe krijgt de deur tegen zijn gezicht.)*
- Maurice:** *(We horen hem nog zeggen:)* En dat recept van die ‘Straffe Suska’ is van mij.
- Marina:** Ja Seppe, je hebt een mooi en vriendelijk meisje. Spijtig dat je daar volgend jaar niet mee trouwt.
- Seppe:** Als alles goed gaat, gaan we volgend jaar samenwonen.
- Marina:** Ja, maar dat is toch niet hetzelfde. *(We horen gelach en gepraat in de hal)* Ik denk dat ons bomma thuis is. *(Wieske komt met een stralende glimlach de kamer binnen, ze heft duidelijk te veel gedronken)*
- Wieske:** Hallo, lieve huisgenoten!
- Seppe:** Dag bomma, je ziet er zo stralend uit.

- Wieske:** Ik voel me ook stralend, Seppe.
- Marina:** Ben jij zo lang op de academie geweest?
- Wieske:** Nee, we zijn nog iets gaan drinken.
- Marina:** We? Wie is we? Jij en Agnes van Sus Bex?
- Wieske:** Nee hoor ... de Pico en ik zijn nog een paar ‘Duveltjes’ gaan drinken. En nu had die jongen honger en ik heb hem maar mee naar hier gebracht. *(Roept)* Zeg Picolloke, waar blijf je?
- Pico:** *(Komt binnen op zijn blote voeten en met zijn schoenen in zijn handen. Het is een echt kunstenaarstype met Franse pet op het hoofd, we horen nog aan zijn taalgebruik dat hij een Spanjaard is)* Ik kom, ‘Wiezie’, ik heb mijn schoenen en sokken uit gedaan, binnenshuis loop ik altijd op blote voeten. Kwestie van de energie die uit de aarde komt goed te voelen.
- Seppe:** Wiezie?
- Marina:** Zo noemt meneer ons bomma.
- Pico:** Je moet mij niet meneer noemen señora. Ik ben Pico ... Pico Casso,. Ik ben geboren in het zonovergoten Spaanse Sevilla, maar woon al twintig jaar in België. Mijn beroep is kunstschilder en ik geef al zestien jaar les aan de academie. Ik heb drie dochters en ben driemaal gelukkig gescheiden.
- Marina:** Zo, nu weten we al iets.
- Pico:** Ach ja, nog iets. Ik heb volgende week een tentoonstelling in ‘Galerie Dali’. Geld moet je niet meebrengen, want je kan daar met de bankkaart betalen. Het goedkoopste werk is getiteld: ‘De nul in het kwadraat’ en kost ochtenta mil francos.
- Seppe:** Tachtigduizend frank, ma.
- Wieske:** En daar staan veel nullen op voor dat geld, heel veel. Hé Pico.
- Seppe:** En heeft onze bomma ook schilderstalent, Pico?
- Pico:** Wiezie is een goede leerling, maar un poco bescheiden.
- Marina:** Ons bomma, bescheiden?! Dan doet ze zich op de academie toch anders voor dan hier. Hier heeft ze ooit heel mijn living vol schilderijen gehangen . Allemaal prul waarvan ik niet wist in welke richting ik ze moest hangen. En namen dat ze daaraan gaf, niet te geloven! ‘Verborgten Tweestrijd’: dat waren dan twee strepen en in het midden een zwarte vlek. Of ‘Dampende Stoomtrein’:

ja, die stoom zag ik nog wel, maar die trein was al lang vertrokken denk ik.

Wieske: Goed zo, Mina, je begint het te snappen.

Pico: En waar zijn die kunstwerken nu?

Marina: Op haar slaapkamer. Wat dacht je, dat ik die hier in mijn schoon living zou hangen? *(Wijst op de kitscherige schilderijen die nu in de living hangen)* Die hier zijn heel wat schoner.

Pico: Ieder zijn gedacht, señora. Wiezie, je hebt me ooit gesproken over een kunstwerk dat je ‘De Kapotte Straatlamp’ noemde.

Marina: Ja, dat ken ik ook ... *(lacht)* Mens wat heb ik daar toen mee gelachen.

Pico: Kunst is niet om mee te lachen, mevrouw.

Wieske: Dat vind ik ook, Pico. Ik zal dat kunstwerk eens gaan halen, het hangt op mijn kamer. *(Wieske af naar de slaapkamers. Er valt een stilte)*

Marina: Jij bent eigenlijk een Spanjaard?

Pico: Ja schoonheid ... *(Marina is zeer gevlaid en luistert met open mond naar hem)* Ik ben nog steeds Spanjaard in hart en nieren.

Marina: *(Dromerig tegen Seppe)* Hij heeft schoonheid tegen mij gezegd.

Seppe: Ja ma, die mens moet toch iets zeggen.

Pico: Ik ben geboren onder de Spaanse zon, ik heb Spaanse schoonheden versierd terwijl ik sangría dronk en paella at en genoot van de stierengevechten en de flamencodans. *(Doet een paar flamencopasjes en tracht Marina in de dans te betrekken)* Olé, amiga ... *(Marina kijkt met onbegrip naar Seppe... Seppe zegt)*

Seppe: Amiga wal zeggen ‘vriendin’. *(Vanaf nu kan Pico voor Marina niets meer verkeerd doen)*

Pico: Olé ...

Marina: *(Marina staat met één arm in de lucht en zegt vol bewondering)* Dat moet schoon zijn ... Heel schoon ... Olé !! *(Uit de kelder komen Fons, Mauriceke en Lieve ... Lieve haar henden zijn weer vuil)*

Fons: Wie ben jij aan het uitwuiven, Mina?

Marina: Och ... *(ontgoocheld dat ze er al zijn)* zijn jullie er al? Heb je Lieve al alles laten zien? Dat is ook rap. *(Pico gaat in de sofa zitten en legt zijn blote voeten)*

op de salontafel)

- Lieve:** Een heel schoon installatie, maar voor verbetering vatbaar. *(Laat haar handen aan Seppe zien)*
- Seppe:** Ja schat, ik zie dat jij die verbeteringen nu al wilde aanbrengen.
- Fons:** Lieve komt ons volgende keer helpen brouwen.
- Lieve:** Als ik mag.
- Fons:** Natuurlijk ... *(Ziet Pico zitten ... heeft hem nog niet herkend)* Wie is dat?
- Seppe:** Ons bomma hare leraar van de academie.
- Fons:** De Piccolo, ik had je nog niet herkend.
- Pico:** Ha, de Fonsie van het gemeentehuis.
- Fons:** *(Komt dichterbij Pico)* Wel schilder, ik ben drieëntwintig jaar getrouwd ... *(Wordt onderbroken door Marina)*
- Marina:** Vierentwintig.
- Fons:** Ik ben vierentwintig jaar getrouwd en wat jij nu doet, heb ik in al die jaren niet één keer gedurfd.
- Pico:** Wat dan Fonsie?
- Fons:** Ik heb nooit met mijn voeten op de salontafel mogen of durven liggen. Dus als je niet wil dat ons Mina je met klikken en klakken buiten zwierd, zou ik maar vlug die voetjes op de grond zetten.
- Marina:** Maar laat die mens toch op zijn gemak zitten. Die heeft de ganse dag gewerkt.
- Fons:** Wat krijgen we nu?
- Marina:** Ja, dat is toch zo.
- Fons:** Ons bomma schilderen, is dat werken?
- Pico:** Welja Fonsie, de kunst bedrijven is soms een vermoeiende zaak.
- Maurice:** Ja, ik begrijp dat. Wieske schilderen dat moet niet gemakkelijk zijn, die blijft niet stilzitten. *(Wieske komt van de trap en heeft haar schilderij bij, ze hoort nog wat Maurice zegt)*

- Pico:** Wiezie is een heel goed model, met alles erop en eraan.
- Fons:** Het zakt op sommige plaatsen wel wat door zeker?
- Marina:** *(Doet alsof ze niet weet dat Wieske model is geweest)* Model? Ik dacht dat jij deze namiddag potloden was gaan slijpen.
- Wieske:** Dat ook ja. *(Heeft Lieve gezien en wil vlug van onderwerp veranderen, gaat naat Seppe en Lieve)* En Seppe, is dat nu jouw liefje?
- Seppe:** Ja, bomma, dit is Lieve.
- Wieske:** *(Klopt Lieve op de schouder en bekijkt haar)* Het is begot een schoon kind.
- Lieve:** *(Ziet het schilderij in de handen van Wieske)* Schildert u, mevrouw?
- Wieske:** Zeg maar Wieske ... en ja, ik schilder en mijn artiestennaam is '**Wiezie**'.
- Marina:** *(Onder invloed van Pico heeft Marina wat kunst betreft een bocht van negentig graden gemaakt)* Schoon schilderijen, heel schoon, meneer Pico heeft haar dat allemaal geleerd.
- Fons:** *(Begrijpt het niet meer)* Hoe kom je daar nu bij, Mina? Jij vond die ververij van ons bomma toch afgrijselijk en vind je het schoon? Welke vlieg heeft jou gebeten?
- Maurice:** Ik denk de Spaanse vlieg, Fons. *(Licht uitbundig)*
- Marina:** Mauriceke ... ik had gezegd dat jij zoveel mogelijk moest zwijgen.
- Lieve:** Mag ik eens kijken, Wiezie?
- Wieske:** *(Wieske laat haar schilderij zien ... Het is volledig zwart, in het midden is er één rood puntje en bovenaan twee gele puntjes)* Hier zie, kijk maar eens. *(de anderen komen rond haar staan, er valt een korte stilte ... Seppe begint stil te lachen en neemt samen met Lieve wat afstand, Pico staat met volle aandacht te kijken, Marina kijkt naar de reactie van Pico en probeert die te imiteren)*
- Pico:** *(Vol bewondering, alsof hij de Mona Lisa ziet)* Dat is dan ...
- Maurice:** 'De Kapotte Straatlamp'
- Pico:** Geweldig!
- Marina:** *(Net als Pico, vol bewondering)* Geweldig formidabel!
- Pico:** Schitterend! *(Pico heeft de straatlamp ondersteboven vast, Mauriceke draait ze*

in de juiste richting)

- Marina:** Schitterend schoooooon ... *(Wieske begrijpt de reactie van Marina ook niet)*
- Fons:** Je bent gek. Zie jij daar een straatlamp op staan? Een zwarte schilderij *(wijst op het schilderij)* met een paar vlekjes op. Is dat kunst?
- Marina:** Versta jij dat niet Fons? Dat is ... *(Weet het zelf ook niet)* Leg jij het hem eens uit, Pico, want die vent van mij kent totaal niks van kunst.
- Pico:** ‘De Kapotte Straatlamp’ is een expressionistisch werk.
- Maurice:** Een expresso-werk ... je, je, dat zie je, hé Fons?
- Pico:** We kunnen het misschien beter door de kunstenares zelf laten uitleggen. *(We horen de Porsche van Jean-Claude stoppen ... Fons gaat aan het venster kijken)*
- Fons:** Wacht maar even met de uitleg, want de kleinzoon van Dracula is hier met zijn lief.
- Lieve:** Wie is hier?
- Seppe:** Ons Peggy vrijt met Jean-Claude Vandijk, de zoon van de begrafenisondernemer.
- Lieve:** Is’t echt?
- Marina:** Ja, en het is een hele nette jongen.
- Lieve:** Ja, ja, ik ken hem.
- Marina:** Maar onze pa kan hem niet verdragen, hij heeft iets tegen die jongen.
- Fons:** Ik heb daar niks tegen, ik ben daar bang van ... De lijkbidder. *(Jean-Claude en Peggy komen binnen via de hal ... Jean-Claude heeft nu zeer opvallende kleding aan, kauwgom in de mond, heeft zijn autosleutels nog in de hand en draait ermee, maar hij blijft een stijve, macabere begrafenisondernemer)*
- Jean-Claude:** Hallo ... toekomstige klanten. *(Lacht afschuwelijk)*
- Fons:** *(Staat nog altijd aan het venster)* Het is goed, Claudje, we snappen je humor, maar we kunnen er niet mee lachen.
- Marina:** *(Is ook aan het raam gaan kijken)* Je hebt een andere auto bij zie ik. Gedaan met werken?

- Jean-Claude:** A ja, en na het werk rijd ik met de Porsche.
- Peggy:** *(Heeft Pico gezien, is er dadelijk verliefd op en zegt met zwoele stem)* Wauw, wat een vent! *(Tegen Marina)* Wie is dat?
- Marina:** Dat zullen we je straks wel vertellen, nu moet ons bomma eerst hare uitleg doen over haar kunstwerk.
- Maurice:** Wieske, aan jou het woord.
- Wieske:** *(Bekijkt even het schilderij en begint dan met haar uitleg)*
Wel 'De kapotte straatlamp' bestaat zoals jullie kunnen zien hoofdzakelijk uit de duisternis.
- Maurice:** A ja, dat is normaal, want die lamp is kapot. Hé Fons?
- Fons:** Maurice, niet zagen.
- Wieske:** De duisternis *(wijst op het rode vlekje)* waar deze eenzame persoon in ronddwaalt ...
- Fons:** *(Tegen Seppe)* Zie jij iemand ronddwalen? Ik niet.
- Marina:** Hoe is het toch mogelijk. Fons dat is een express-weg. Leg het hem eens uit, bomma.
- Wieske:** *(Wijst naar de rode vlek)* Deze rode vlek is een door eenzaamheid verscheurde man, die alleen nog het gezelschap heeft van zijn sigaret en de duisternis van 'De Kapotte Straatlamp'.
- Pico:** Prachtig Wiezie, prachtig.
- Marina:** *(zegt hem na)* Ja, geweldig prachtig.
- Fons:** *(Tegen Seppe en Lieve)* Als zot zijn pijn moest doen, dan zou je hier nogal een gejank horen. *(tegen Lieve)* Maar wees gerust, kind, we zijn hier niet allemaal gestoord.
- Peggy:** *(Wijst op Pico en zegt met zwoele stem)* Ik ken die knappe meneer niet, maar ik vind dat hij gelijk heeft ... het is prachtig.
- Fons:** Jij ook al?
- Maurice:** *(Is tot bij Wieske gekomen en wijst op het gele vlekje rechtsboven)* En dit hier is de droom van de eenzame man ... Met dit vliegtuig ... *(Tegen Fons)* Je ziet toch dat dit een vliegtuig is, hé Fons? Als het donker is, doen die hunne pinker aan

en dit is die pinker.

Peggy: Facteur, laat ons bomma dat uitleggen.

Maurice: Maar ik heb gelijk. Wieske heeft mij dat al honderd keer uitgelegd. Ik ken de uitleg vanbuiten.

Wieske: Ga maar verder facteur, je bent goed bezig.

Maurice: Dus zoals ik al zei ... met dit vliegtuig wil de man de eenzaamheid ontvluchten. *(Melodramatisch)* Maar de honger en de armoede zorgen ervoor dat hij alleen maar kan dromen van een verre reis.

Fons: Armoede? Hij heeft toch geld om sigaretten te kopen.

Marina: Zeg Fons, dat mens mag toch iets hebben.

Fons: Dat is geen schilderij, dat is een smartlap van de Zangeres Zonder Naam. En dat derde puntje ... wie of wat is dat? *(Seppe en Lieve hebben er plezier in)*

Marina: Maar Fons toch, dat is ... *(kijkt naar bomma en Pico)*

Wieske: Dat derde puntje staat erop om de kompositie wat sterker te maken.

Pico: Ja, ja, heel sterk.

Marina: *(Bewonderend)* Geweldig sterke positie ja.

Jean-Claude: Maar mevrouw, ik zie het anders. *(Wijst op het derde puntje, wordt weer helemaal de sarcastische begrafenisondernemer)* Dat lichtpunt is het licht van de hoop waar de man zich in zijn onderbewustzijn nog aan vastklampt. *(Tegen Wieske)* Nietwaar bomma?

Wieske: Dat ik het niet weet.

Marina: *(Tegen Fons)* Heb je nu gehoord wat voor een nette jongen dat is. *(Jean-Claude begint afschuwelijk te lachen)*

Fons: Zeg Claudje, mijn dag was al niet al te best, ga jij hem nu helemaal verpesten?

Pico: *(Tegen Jean-Claude)* Wie bent u jongeman?

Jean-Claude: *(Gaaf tot bij Pico)* Mijn naam is Jean-Claude Vandijk, van de begrafenisonderneming FEGA. *(lacht afschuwelijk)*

Fons: FEGA ... en wat wil dat zeggen?

- Jean-Claude:** Dat is de afkorting van ... Fini ... Einde ... Gedaan ... Amen. (*lacht afschuwelijk*)
- Fons:** Stop maar met lachen, of er komt seffens een einde aan je fini voordat je gedaan hebt met amen zeggen ... Verstaan?
- Marina:** Fons!! Laat die jongen toch gerust.
- Pico:** (*Tegen Jean-Claude*) Jij hebt precies een goede kijk op de kunst, meneer Vandijk.
- Fons:** (*Tegen Lieve en Seppe*) Dat kieken van Vandijk is niet alleen akelig, maar ook nog knettergek.
- Jean-Claude:** (*Tegen Pico*) Och meneer, ik volg alleen mijn gevoel.
- Fons:** (*Tegen Seppe*) Als ik nu mijn gevoel moest volgen, dan gooide ik die geverfde kraai buiten. Kom, Maurice, we gaan nog eens naar ons bier kijken, want ik voel dat ik her anders dingen ga doen waar ze me voor in de bak kunnen zetten.
- Maurice:** Goed Fons, we gaan eens kijken of alles nog in orde is. (*Maurice en Fons af langs de kelder*)
- Peggy:** (*Komt dicht bij Pico en zegt met zwoele stem*) En bent u ook met kunst bezig meneer ... hé ...
- Pico:** Pico ... Pico Casso.
- Peggy:** Bent u Pico? Ons bomma hare leraar van de academie?
- Marina:** (*Er ontstaat concurrentie tussen Wieske, Marina en Peggy om het dichtst bij Pico te staan*) Ja, dat is meneer Castro.
- Peggy:** (*Tegen Pico*) En heeft u ons bomma al die mooie dingen leren maken?
- Pico:** Ik heb haar richtlijnen gegeven, meer niet.
- Peggy:** Als ik van u les krijg, kom ik volgend jaar ook naar de academie.
- Marina:** Niks daarvan, jij moet eerst je studies nog afmaken en daar ga je al werk genoeg mee hebben. Ik ga naar de academie, ik heb daar mijn hele leven al van gedroomd. (*Wieske staat met bewondering te luisteren*)
- Peggy:** Dat is goed ma, maar ik ga ook.
- Pico:** (*Tegen Peggy*) Je kan misschien een paar uur per week als model komen, daar word je nog goed voor betaald.

- Marina:** *(Blij)* Wie, ik?
- Pico:** *(Wijst op Peggy)* Nee, zij.
- Peggy:** *(Fier)* Zou ik daar een goed figuurtje voor hebben?
- Pico:** Iedere vrouw heeft haar schoonheid.
- Marina:** *(Bekijkt Wieske)* Is dat model van vandaag niet meegevallen?
- Pico:** Toch wel, maar ...
- Wieske:** *(Begint snel over iets anders)* Och ja, dat was ik bijna vergeten. Ik heb Pico mee naar hier gebracht om iets te eten. Wat wil ons ventje?
- Marina:** Heeft meneer Casso honger? Zeg dat dan bomma. *(Overdreven bezorgd)* Een tasje soep, Pico, vers gemaakt.
- Peggy:** Of spaghetti?
- Jean-Claude:** Ja Peggy, dat is goed genoeg voor mij.
- Peggy:** Aan jou heb ik niks gevraagd.
- Wieske:** Pico heeft graag spek met eieren, hé ventje?
- Pico:** Ja, dat klopt. *(gaat de situatie uitbuiten)* Maar nu heb ik goesting in varkenshaasje met gekookte patatjes en bloemkool in melksaus. En als nagerecht een ijsje met vers fruit.
- Peggy:** *(Loopt al richting keuken)* Dat zal ik eens vlug klaarmaken.
- Seppe:** Wat Peg? Dat ijsje?
- Peggy:** Nee, die bloemkool met ...
- Marina:** *(Houdt haar tegen)* Jij iets klaarmaken? Je kan nog geen ei bakken.
- Peggy:** Dat is wel, ma.
- Seppe:** Zeker ma, ons Peg kookt eerst de eieren, snijdt ze dan in schijfjes en bakt ze dan in de pan: dus ze kan een ei bakken.
- Peggy:** Onnozelaar.
- Wieske:** *(staat ook al bij de keukendeur)* Zal ik dat wel klaarmaken.

- Peggy:** Nee, ik wil dat doen.
- Marina:** En ik kan dat beter.
- Lieve:** *(Komt tussenbeide)* Weet je wat: Peggy schilt de patatjes, *(tegen Marina)* jij mevrouw maakt de bloemkool met melksaus, en bomma maakt het varkenshaasje klaar.
- Marina:** Dat is een goed gedacht. *(Alle drie af naar de keuken)*
- Jean-Claude:** *(Roept ze nog na)* Zeg, maak maar genoeg hé, ik zou ook graag wat mee-eten.
- Marina:** *(terug op)* Zeg Seppe, ga eens vlug naar de slager; varkenshaasje halen.
- Seppe:** Zeg ma, ik moet seffens gaan werken.
- Marina:** Ga maar vlug. Je hebt nog tijd genoeg. Neem maar twee kilo. *(Af in de keuken)*
- Jean-Claude:** Kom maar met mij mee, ik zal met de Porsche rijden, dan heb je ook eens in een fatsoenlijke auto gezeten.
- Seppe:** Nee, nee Vandijk. Ik ben mijn leven nog niet moe, ik zal wel met mijn moto rijden. Ga je mee Lieve.
- Lieve:** Ja, kom we zijn weg. *(Lieve en Seppe af keuken)*
- Jean-Claude:** *(roept ze achterna)* En breng genoeg ijscrème mee, en een goed flesje wij en een cognacje en wat chips en nootjes, en een grote tros druiven, en een bakje aardbeien.
(Pico ligt weer met zijn blote voeten op de salontafel, Jean-Claude gaat naast hem zitten, trekt zijn schoenen en sokken uit en legt zijn voeten ook op de salontafel)
 Ik heb precies weer wat honger.
- Pico:** Ik ook jongen ... Weet je, ik voel me hier al helemaal thuis.
- Jean-Claude:** Ik ook. *(begint afschuwelijk te lachen terwijl het doek dicht gaat)*

DOEK

DERDE BEDRIJF

(De volgende morgen – er hangen nu moderne schilderijen van bomma aan de muur (De Kapotte Straatlamp niet) – Vuile borden, glazen en lege flessen staan nog op tafel, het is duidelijk te zien dat er gisterenavond een feestje is geweest – Wieske staat ergens aan haar schildersezels te schilderen ... we zien op het doek een gele achtergrond met een rood vlak in, boven het rode vlak zien we twee horens; het doek moet een stierengevecht voorstellen ... terwijl ze schildert, zingt Wieske – Peggy zit ergens op de grond met de koptelefoon op en is aan het tekenen – Wieske en Peggy zijn op blote voeten.)

- Wieske:** *(Zingt een liedje van de Zangeres Zonder Naam) 't Was aan de Costa del Sol ... tingelingeling ... daar sloeg mijn hartje op hol ... tingelingeling ... (enz)*
- Marina:** *(Komt uit de keuken met tekengerief en een beeldje van een stier of een koe, zet het op tafel en zingt ... ook Marina is op blote voeten – Marina zingt ook) Ik hou van dansen en muziek, Eviva España ... (blijft verder zingen, gaat aan tafel zitten en begint het beeldje over te tekenen ... Marina en Wieske zingen door elkaar ... Fons komt binnen via de trap, het is duidelijk dat hij koppijn en pijn aan zijn rug heeft)*
- Fons:** Wat is dat hier allemaal?
- Wieske:** Het songfestival.
- Fons:** Ach zo. *(gaat tot bij Peggy)* En zij moet hier de punten geven?
- Peggy:** *(Zet de koptelefoon af – we horen een liedje van Julio Iglesias: Amor, amor ...)* Schoon hé pa.
- Fons:** Hoor jij dat graag? Ik dacht dat jij alleen naar housemuziek luisterde.
- Peggy:** Ja, maar dit is toch ook schoon ... en romantisch ... Hé pa?
- Fons:** Geweldig! En wat ben je daar aan het tekenen?
- Peggy:** Ik heb ons bomma getekend, zoals Picasso dat zou doen.
- Fons:** Wie? Pico Casso?
- Peggy:** Nee pa, Picasso, dat is die andere bekende Spaanse schilder. *(Ze laat de tekening zien, het is een portret met drie ogen en twee neuzen, Fons begint te lachen)*
- Fons:** Schoon Peggy het is ze juist! *(bomma heeft dit gehoord en kijkt naar de tekening)*

- Wieske:** Kunst, daar moet je niet mee lachen Fons, maar naar kijken. *(Tegen Peggy)* Als je zoveel talent hebt als je bomma, dan ga je het nog ver brengen. Je bent goed bezig Peg, maar je moet blijven oefenen, oefenen en nog eens oefenen.
- Fons:** *(maakt zich kwaad)* Oefenen? Oefenen? En wie gaat de boel hier opkuisen? Die afwas hier, wie gaat die doen? *(de vrouwen wijzen alledrie naar Fons)* Ik? Ik denk er nog niet aan.
- Marina:** *(terwijl ze ijverig verder tekent)* Je hebt het gisteren beloofd, Fonske.
- Fons:** Ik heb niks beloofd. Waarom moet ik afwassen? ... Terwijl die mislukte stierenvechter en de kleinzoon van Frankenstein nog in hun bed liggen?
- Peggy:** Pa, Jean-Claude en Pico zullen nog moe zijn van gisterenavond.
- Fons:** *(geraakt steeds meer opgewonden)* En ik dan ... en ik dan ... Ik ben ook nog moe ... Weet je dat die paljassen in mijn bed liggen?
- Wieske:** Ja Fons, en dan ? *(De vrouwen zijn nog steeds bezig met tekenen en schilderen en houden weinig rekening met Fons)*
- Fons:** En dan, zegt zij. Ik heb vannacht in onze Seppe zijn bed moeten slapen!
- Marina:** Maar goed dat onze Seppe nachtpost heeft, anders had je op de canapé moeten liggen. Trouwens, ik lag toch ook in onze Seppe zijn bed.
- Fons:** Dat is het hem juist! Jij ook; met tweeën in een bed van tachtig centimeter breed. Ik heb verdorie de ganse nacht met één bil over de grond geschuurd, terwijl jouw valse tanden me vanop het nachtkastje aankeken alsof ze me wilden opeten! *(de vrouwen hebben er plezier in)* Een echte nachtmerrie was het.
- Marina:** Ik heb goed geslapen.
- Fons:** Jij wel ja, dat heb ik wel gehoord ... *(snurkt)* maar ik zit met het verschot in mijne rug.
- Peggy:** Niet overdrijven, pa.
- Fons:** Ik overdrijf niet. Nog een geluk dat het vandaag zaterdag is of ik had een dag verlof moeten nemen, of een ziekenbriefje moeten halen.
- Marina:** Ventje, klaag niet zo en begin aan de afwas.
- Fons:** Zeg, en waarom zitten jullie hier allemaal op blote voeten?
- Marina:** Weet je dat nu nog niet Fons?

- Fons:** Mijn moeder heeft me altijd geleerd dat ik mijn voeten goed warm moet houden, anders krijg je pijn in je knoken. *(grijpt weer naar zijn pijnlijke rug)*
- Marina:** Dan heb jij precies niet goed geluisterd ... Ziet hem daar maar eens staan.
- Fons:** Dat is van de hele nacht met mijn rug bloot te liggen.
- Peggy:** Pan Pico zegt, en hij kan het weten want hij is heel slim, ... als je op blote voeten loopt, voel je beter de energie die uit de aarde je lichaam komt binnenstromen. *(gaat rechtstaan en doet het voor)* De energie komt langs je linkerbeen binnen, vult het hele lichaam en verlaat je langs het rechterbeen. En op blote voeten is die energiestroom nog veel sterker. Er ontstaat dan een beter evenwicht tussen Yin en Yang. Versta je dat, pa?
- Marina:** *(zonder opkijken)* Nee, dat verstaat hij niet.
- Fons:** Nee, dat klopt, dat versta ik niet. Zjang, die ken ik, die werkt bij mij op het gemeentehuis. Maar die Zjing? Nooit van gehoord, dat zal wel de één of andere Chinees zijn zeker.
- Marina:** Maar jij verstaat nu toch niets, hé Fons.
- Fons:** Zou jij willen dat ik de onzin van die Spaanse verver ... *(wordt onderbroken door Wieske)*
- Wieske:** Schilder, Fons ... Spaanse schilder.
- Fons:** *(herhaalt met nadruk)* Dat ik de onzin van die Spaanse verver... ook nog zou geloven? Kom, kom, als je verstand hebt, gebruik het dan.
- Peggy:** Pa, Pico is lief, knap en intelligent ... hij is Pico Bello ...
- Fons:** Ja, we wisten al dat jij geen goede smaak hebt wat mannen betreft. *(Jean-Claude komt van de trap af, zijn haren recht omhoog op zijn hoofd, hij ziet er nog griezeliger uit)* Daar komt nog zo'n figuur die jij graag ziet.
- Jean-Claude:** Goedemorgen! *(lacht)* Wat een prachtige dag! Ik heb heerlijk geslapen in een zalig, warm, zacht bedje. *(tegen Fons)* Ook goed geslapen, meneer Vansnik? *(lacht)*
- Fons:** Waarom moet jij nu lachen, kiekeken? Doe me een plezier, stop daarmee en hou je klep dicht. Ik ben geradbraakt.
- Jean-Claude:** Hoe komt dat meneer ... niet goed geslapen?
- Fons:** Jawel, maar ik heb van jou gedroomd. Het was eigenlijk geen droom, maar een

nachtmerrie.

Jean-Claude: Een nachtmerrie, dat moet schoon geweest zijn ... *(lacht afschuwelijk, gaat tot bij Peggy en geeft haar een kus)* Ook goed geslapen, schatteke?

Peggy: *(Peggy is afstandelijk tegen Jean-Claude en het is duidelijk dat ze op Pico aan het wachten is)* Ja ... Is Pico nog niet wakker?

Jean-Claude: Jawel, hij staat onder de douche.

Peggy: Dan zal ik eens gaan kijken of er nog zuivere handdoeken zijn. *(wil de trap opgaan)*

Fons: Hier blijven, Peggy.

Marina: *(Staat recht)* Ja, ik zal wel eens gaan kijken.

Fons: Zitten, Mina. *(Marina gaat terug zitten, de drie vrouwen tekenen en schilderen vlijtig verder. Op de tafel staat nog een kastrol met wat eten van gisterenavond, Jean-Claude gaat aan de tafel zitten en begint te eten)*

Fons: *(komt tot bij Jean-Claude)* Heb je weeral honger? Dat kan toch niet.

Jean-Claude: Waarom niet?

Fons: Na die vreet- en zuippartij van gisterenavond.

Marina: Fons ... zaag niet.

Fons: 't Is toch waar, een normaal mens eet patatten , groenten en vlees uit één bord, maar ons Claudje moest drie borden hebben ... één voor patatten, één voor groenten en één voor vlees ... want hij kreeg niet genoeg op één bord.

Marina: Ja, die jongen kan goed eten, dat wisten we al.

Fons: Ja, en zeventien flessen 'Stoere Maurice' hebben ze uitgezopen. Mauriceke heeft bij zijn thuis nog vijftien flessen bijgehaald.

Jean-Claude: Maar van dat biet heb jij toch ook gedronken... en de facteur... en de Pico... en ...

Fons: Ja, maar het grootste deel heb jij naar binnen gekapt.

Wieske: *(heeft heel de tijd de trap in het oog gehouden, legt haar penseel neer en wil met een smoesje naar boven gaan, want ze denkt dat Pico nog onder de douche staat)* Ik ga boven eens kijken of ik nog rode verf heb.

- Marina:** Hier blijven, bomma. *(op dat moment komt Pico van de trap, hij ziet er keurig en fris uit ... hij is blootsvoets)*
- Wieske:** *(ziet hem komen, gaat terug naar haar schildersezelt en zegt)* Och, ik zie dat ik hier nog rode verf heb.
- Pico:** *(van op de trap)* Buenas días amigos ... ik heb heerlijk geslapen, in een zalig en warm bedje.
- Fons:** Dat dacht ik al.
- Pico:** *(gaat tot bij Marina die is opgestaan, geeft haar een kus op de wang en zegt)* Buenas días, palomake.
- Marina:** Nee, nee Pico, je bent mis. Ik heet Marinake.
- Wieske:** Palomake ... betekent 'duifje'.
- Fons:** *(kan ermee lachen)* 't Is niet te geloven, 'duifje', ik dacht eerder aan een vetkieken. *(Wieske schatert van het lachen)*
- Marina:** *(kwaad)* En als ik jou zie, dan denk ik aan een koekoek. Onnozelaar. Neem een voorbeeld aan meneer Pico; die kan tenminste iets liefs tegen mij zeggen.
- Fons:** Ik toch ook. Maar als ik iets liefs tegen jou zeg, dan heb jij altijd koppijn.
- Wieske:** En als hij zat is, Mina, dan zegt hij toch ook lieve woordjes.
- Marina:** Ja en dat komt de laatste tijd meer en meer voor.
- Fons:** Waar zit jij dan over te klagen, schatteke? *(neemt Marina vast)*
- Marina:** *(Glimlacht)* Och, zot.
- Pico:** *(Bekijkt de tekening en laat ze ook aan het publiek zien ... we zien een heel kinderlijke tekening van een koe)* Wat een prachtige tekening. Heb jij die gemaakt, duifje?
- Marina:** Is het schoon, meneer Pico?
- Pico:** Heel schoon ... het is tenslotte nog maar je eerste werk.
- Fons:** *(lacht)* Ja, schoon ... en als je het nu nog mooi inkleurt, dan mag je straks in de zandbak gaan spelen. Het is hier precies een kleuterklas.
- Marina:** Dat jij niets van kunst afweet, dat wisten we al. *(ondertussen zit Jean-Claude het overgebleven eten van gisterenavond op te eten)*

Smaakt het jongen?

Jean-Claude: *(met zijn mond vol voedsel)* Ja, ja mevrouw Vansnik. Lekker.

Pico: *(gaat verder naar bomma, knuffelt haar en zegt)* Buenas días, belleza ...

Wieske: *(over Pico's schouder tegen Marina)* Belleza, dat betekent 'schoonheid'.

Marina: Dat heeft hij gisteren regen mij ook gezegd.

Fons: Dat heb ik tegen jou ook ooit gezegd.

Marina: Maar dat is lang geleden, heel lang. *(tegen Wieske)* Toen vrijden we nog.

Pico: En wat voor een prachtig kunstwerk heeft ons Wiezie nu weer gemaakt?

Wieske: *(begint haar uitleg, Marina en Peggy komen dichterbij, Jean-Claude heeft ondertussen een halfvolle fles bier gevonden en drinkt en eet smakelijk verder, Fons kijkt niet begrijpend toe)*
Kijk, de gele achtergrond, dat is het geel van de Spaanse vlag, en dit hier *(wijst op de rode rechthoek)* is het rode doek van het stierengevecht ...

Pico: De toreador is strijd met de toro.

Wieske: Awel ja, dat. *(wijst op de twee zwarte horens)* En dit zijn dan de horens van de stier, allé: de toro

Pico: Bella, bella, bella.

Fons: Bella? Dat was geen stier, jongen. Bella, zo heette mijn vader zaliger zijn koe.

Peggy: Pa, ... 'bella' wil zeggen mooi.

Marina: Kind, praat er toch niet tegen, hij verstaat dat toch niet. *(Jean-Claude is ondertussen al een bord aan het uitlikken)*

Fons: Nee, ik versta dat gelukkig niet, anders werd ik misschien ook nog zo zot als jullie. *(Ziet Jean-Claude en zegt tegen hem)* En eet jij nog maar wat verder, nog even en alles is zuiver, dan moet ik niet meer afwassen.

Pico: *(tegen Wieske)* Een prachtig werk, Wiezie. Hoe heet het?

Wieske: 'De Spaanse Passie'.

Pico: Schoon, het ontroert mij.

Fons: *(is dichterbij gekomen)* 'Spaanse Spassie' ... Ik dacht meer aan de Belgische

vlag. *(wijst naar de kleuren)* Zwart ... geel en rood.

Marina: Fons, doe mij een plezier, ruim de tafel af en ga afwassen.

Fons: En waarom moet ik afwassen?

Pico: Al vergeten, Fonsie? Ik heb gisteren iedereen een raadseltje opgegeven en wie het zijne niet kon oplossen, die moest afwassen.
(Mauriceke komt binnen, hij is gekleed als facteur en ziet er belabberd en geradbraakt uit, hij gooit de krant op tafel)

Maurice: Dag allemaal ... Een hondenstiel heb ik, een hondenstiel. *(bekijkt eerst de tafel en zegt dan tegen Fons)* Nog niet afgewassen, Fons? *(gaat in de canapé zitten)*

Fons: Begin jij ook al?

Maurice: *(grijpt naar zijn hoofd)* Niet te hard klappen Fons, ik heb koppijn.

Jean-Claude: Hoe komt dat facteur?

Maurice: Hoe dat komt? Ik heb gisteravond geprobeerd om jou te volgen met drinken, maar jij drinkt niet, jij zuipt.

Fons: En hij eet niet, maar hij vreet.

Marina: En jij kan geen raadseltjes oplossen en daarom ga je nu afwassen.

Fons: Welk raadseltje?

Pico: Ik vroeg je Fonsie: "Waar staat de scheve toren van Pisa?"

Marina: En jij antwoordt: "Parijs"! *(de anderen beginnen te lachen)*

Fons: Zeg, lach mij niet uit. Ik heb mij vergist. Ik dacht dat hij vroeg war de Eifeltoren stond. En welk raadseltje heb jij opgelost?

Marina: "op welke dag valt dit jaar Paasmaandag?"

Fons: En jij wist dat? *(Marina knikt ja)* Niet te geloven ... proficiat.

Jean-Claude: *(tegen Fons)* Fons, ik heb gezien dat bomma uw vrouw heeft voorgezegd.

Fons: Dat dacht ik al ... *(begint de tafel af te ruimen)* Flauw ... heel flauw, de vrouwen krijgen altijd de gemakkelijkste vragen.

Jean-Claude: Ik zal je wel helpen, meneer Vansnik. *(begint op te ruimen)*

- Fons:** Wel manneke, dat is het eerste fatsoenlijke woord dat ik jou hoor zeggen.*(ze dragen een stapel borden naar de keuken)* Ik was af, dus dan zal jij moeten afdrogen. *(beiden af naar de keuken)*
- Pico:** *(gaat tot bij Peggy, omhelst haar en zegt)* En bébé, wat heb jij getekend?
- Peggy:** *(laat de tekening zien)* Ons bomma. *(Pico neemt de tekening aan en is sprakeloos, hij gaat naast Mauriceke op de zetel zitten, Maurice bekijkt de tekening en zegt)*
- Maurice:** Is dat Wieske? *(begint te lachen)* Die heeft precies een wreed accident gehad.
- Marina:** Facteur, kunst is niet om mee te lachen.
- Maurice:** Ja maar kijk toch eens: haar één oog staat zeker tien centimeter lager dan het andere. *(tegen Wieske)* Je bent in het echt veel, veel mooier, Wieske.
- Wieske:** Merci, Mauriceke.
- Peggy:** *(gaat naast Pico op de zetel zitten, maar duwt eerst Mauriceke aan de kant)* Facteur, schuif eens op... En Pico, wat vind jij ervan?
- Pico:** *(begint vanaf nu aan de verovering van Peggy en het zal hem niet veel moeite kosten)* Ik ben sprakeloos ... Ik heb hier te doen met een natuurtalent. *(neemt Peggy haar hand vast)* Bébé, jij moet bij mij les komen volgen; tweemaal per week op de academie en driemaal per week 's avonds bij mijn thuis ... privé. *(Peggy ziet het helemaal zitten)*
- Peggy:** *(kijkt Pico verliefd in de ogen)* Jij kut mijn nog veel leren, hé Piccoloke?
- Pico:** Heel veel.
- Marina:** Maar ze moet ook nog studeren hoor.
- Pico:** Maar zo een talent moet opgeleid worden. Dat mag niet verloren gaan, moeder.
- Maurice:** Oei, oei Mina, hij zegt al moeder.
- Pico:** *(heeft nog steeds Peggy haar handen vast en kust ze, Jean-Claude en Fons komen uit de keuken om nog wat borden te halen en blijven staan achter de canapé)* Bébé, op de academie zal ik je de gewone technieken leren en dan 's avonds, bij mijn thuis, kunnen we aan het fijne werk beginnen. Bébé, wanneer mag ik jou je eerste les geven? *(hun hoofden zijn zo dicht bij elkaar gekomen dat het lijkt tof ze gaan kussen)*
- Jean-Claude:** Zeg Spanjaard, die bébé, dat is wel mijn lief hoor!

- Wieske:** Ik denk Claudje dat 'dat is mijn lief' voltooid verleden tijd is, dus nu is het 'dat was mijn lief'
- Peggy:** Jean-Claude, ik zal het je maar zeggen: ik ben niet meer verliefd op jou.
- Jean-Claude:** Nu, zomaar ... ineens?
- Peggy:** Nee, al van gisteren, vanaf het ogenblik dat ik Pico zag. Ik ben nu verliefd op deze Spaanse ridder. *(kust hem)*
- Jean-Claude:** Spaanse stier zeker!
- Marina:** Kom, kom Peggy, gebruik je verstand, Pico kon je vader zijn.
- Peggy:** Dat weet ik, maar ik zie hem graag.
- Pico:** En ik zie haar graag.
- Wieske:** En ik dacht dat hij mij graag zag.
- Marina:** En ik dacht ... och, laat maar.
- Fons:** Maar meisjes toch, kennen jullie dat spreekwoord niet: de moeder beminnen om de dochter te winnen.
- Wieske:** Maar ik ben de moeder niet, maar de grootmoeder. *(de drie vrouwen staan rond Pico, hij neemt ze alledrie vast en zegt)*
- Pico:** Maar ik zie jullie allemaal graag: Wiezie als de wijze bomma, Mina als de bezorgde en knappe moeder, Fonsie als de ... ja, daar moet ik nog eens over nadenken, *(omhelst Peggy)* en bébé als mijn toekomstig vrouwtje. We gaan een schoon familie worden ... hé Fonsie?
- Fons:** Ik wist dat ge een fijne waart, Casso, maar dat ge zo ene fijne Casso waart, dat had ik nooit gedacht.
- Peggy:** Maar we zien elkaar echt graag, pake.
- Fons:** Ben je daar wel zeker van? Jullie keen elkaar nog maar één dag.
- Pico:** Amor al prima vista ...
- Maurice:** Wablief?
- Pico:** Liefde op het eerst zicht, Maurice. *(Maurice is intussen ook opgestaan en komt in de buurt van bomma, het is duidelijk dat hij bomma iets wil vragen)*

- Jean-Claude:** *(is al die tijd stokstijf blijven staan en brult nu zo hard hij kan)*
JA MAAR ... ZO GAAT DAT HIER NIET HOOR!
- Pico:** Toch weel Claudie, bébé is nu van mij.
- Fons:** Ja, Claudje, tussen jou en Peggy is het nu als je begrafenisonderneming heet ... FEGA ... Fini ... Einde ... Gedaan ... Aaaaaaaaamen. *(lacht zoals Jean-Claude)* Komnu, we gaan nog wat afwassen.
- Jean-Claude:** Ik was hier niks meer af, die Spaanse stier moet je maar helpen.
- Pico:** Welja, dat is een goed idee, zal ik nu eens bewijzen dat een fatsoenlijke schoonzoon ben. Kom Fonsie, we beginnen eraan. *(Fons en Pico gaan richting keuken)*
- Wieske:** Ik ben hier weg! *(gaat kwaad af langs de hal; Pico en Fons af keuken)*
- Wieske:** Die is precies niet goed gezind.
- Peggy:** Dat moet hij weten. Ik ga ook helpen afwassen. *(af keuken)*
- Marina:** En ik zal wel afdrogen. *(af keuken)*
- Wieske:** En ik zal ... *(Maurice onderbreekt haar)*
- Maurice:** Wieske ... *(neemt haar henden vast en zegt)* Ik moet je iets zeggen.
- Wieske:** Ja, zeg het maar facteur.
- Maurice:** Ik ... euh ...
- Wieske:** Ja, wat is er? Je kijkt zo triestig Mauriceke, wat scheelt er? ... Toch niks ergs, zeker?
- Maurice:** Ik... euh... wel ... euh... Ik dacht zo ... nu jij die Piccolo toch niet kunt krijgen, nu dacht ik dat ... allé ... je begrijpt me wel zeker.
- Wieske:** Nee Mauriceke, ik snap er niks van.
- Maurice:** Goed, ik zal het zeggen, maar me niet uitlachen.
- Wieske:** Dat is beloofd.
- Maurice:** *(neemt diep adem en zegt)* Zou jij mijn vriendin willen worden? Allé ... mijn lief, mijn ... allé... je begrijpt me wel.
- Wieske:** *(begint te schaterlachen)* Mauriceke toch ... Mauriceke toch ...

- Maurice:** Je zou mij niet uitlachen.
- Wieske:** Maar ik lach jou niet uit, Mauriceke ... Kom hier, dat ik je eens stevig vastpak. *(omhelst Mauriceke)* En of ik je lief wil zijn, daar moeten we nog eens rustig over klappen. Ik ben bijna tien jaar ouder dan jij.
- Maurice:** Ouderdom heeft niets met liefde te maken, ik zie je graag. En volgend jaar heb ik mijn pensioen, wij kunnen samen nog een fijnen oude dag hebben.
- Wieske:** Ja, maar mijn oude dag gaat iets sneller komen dan die van jou. *(Maurice knuffelt Wieske, op dat moment komt Fons uit de keuken, Maurice voelt zich betraapt)*
- Fons:** Wat scheelt er Maurice?
- Maurice:** Oh, ... ik ... euh ...
- Wieske:** Hij had een vliegje in zijn oog zitten.
- Fons:** Ja, ja ... wel dan verzorg je hem maar goed, bomma. Je moet niet helpen afwassen. Er is volk genoeg in de keuken. Pico heeft wel al zes borden laten vallen, maar de vrouwen vinden dat niet erg. Ik ga eens in de kelder naar mijne 'Straffe Suska' kijken. *(Gaat naar de kelderdeur, draait zich om en zegt)* En bomma, doe iets aan je voeten, je gaat verkouden worden.

DOEK

VIERDE BEDRIJF

(We zijn een week later op zaterdagmorgen ... De facteur staat ergens in de kamer in een ongemakkelijke houding met zijn tas nog op de rug en zijn klak op ... Wieske is hem aan het tekenen)

- Maurice:** Zeg Wieske, is het nog niet gedaan? Ik begin pijn in mijn rug te krijgen.
- Wieske:** Als je me graag ziet dan moet je voor mij maar wat pijn kunnen lijden.
- Maurice:** Ja, dat is waar. *(probeert stil te staan maar dat lukt hem niet ... na een korte pauze)* Nu zal ik er wel opstaan zeker?
- Wieske:** Als jij zo blijft rond wiebelen, krijg ik jou er nooit fatsoenlijk op.
- Maurice:** Maar ik moet mijn toer verder gaan doen, ik ga reclamaties krijgen dat de gazet te laat is. *(Fons is ondertussen uit de keuken gekomen)*
- Fons:** Dat klopt Maurice, waar is mijn gazet?
- Maurice:** *(Wil de krant nemen)* Hier is mijn kabas Fons.
- Wieske:** Stil blijven staan, Maurice. *(Maurice gaat terug in de juiste houding staan)*
- Maurice:** Pak ze zelf Fons, want Wieske wil mij fatsoenlijk en schoon tekenen.
- Fons:** Dat zal niet gemakkelijk zijn. *(neemt krant uit de tas)* Die moet ik niet hebben. Dat is 'Le Soir'. Wie leest er nu 'Le Soir'?
- Maurice:** Euh, dingens, euh, meneer Olieslagers, de vader van jouw toekomstige schoondochter.
- Fons:** Leest die een Franse gazet?
- Maurice:** Ja, die leest alle dagen drie gazetten, 'Le Soir', 'De Standaard' en de 'Financieel Economische Tijd'.
- Wieske:** En heeft die ook nog tijd om gaan te werken?
- Maurice:** A ja Wieske, dat zit zo. *(probeert nog eens normaal gaan te staan)* Ik zal je dat eens uitleggen.
- Wieske:** Maar blijf nu toch eens stil staan, Maurice. Je kunt het ook uitleggen terwijl je poseert. *(Maurice gaat terug in houding staan)*
- Maurice:** Ja maar dat is niet gemakkelijk hoor, maar ik zal het proberen. Je weet toch dat die meneer Olieslagers controleur is op de R.V.A.?

- Fons:** Dat klopt ja.
- Maurice:** Wel, hij heeft die gazetten nodig om zwartwerkers op te sporen.
- Fons:** Dat versta ik niet.
- Maurice:** Hij kijkt naar de kleine annonces, waar iemand een meid of een tuinman vraagt en gaat dan kijken of die soms in het zwart aan het werken is.
- Wieske:** A, zo doen die dat.
- Fons:** En jij Mauriceke, ben jij nu ook niet in het zwart aan het werken en dat nog wel tijdens je werkuren.
- Maurice:** *(Wil weer recht komen)* A nee, want Wieske betaalt mij niet hoor, ik krijg hier niets voor, helemaal niets.
- Wieske:** Als je nu nog even stil blijft staan, Mauriceke, dan zal ik je wel in natura betalen.
- Maurice:** Is het waar? *(gaat met volle overtuiging in houding staan)* Fons, neem je gazet en ga ze ergens anders lezen.
- Fons:** Dat doe ik Mauriceke. *(neemt zijn krant uit de kabas)* Ik ga de kelder in, daar zit ik op mijn gemak en ondertussen kan ik onze ‘Straffe Suska’ nog eens bekijken. *(Fons af langs de kelder)*
- Maurice:** Doe dat Fons, doe dat.
- Wieske:** Voila, het is af!
- Maurice:** Wat is af?
- Wieske:** Hier, mijn tekening.
- Maurice:** Nu al? ... Maar ik zal nog wel wat blijven staan hoor.
- Wieske:** Nee, nee, af is af. Kom maar eens kijken.
- Maurice:** *(gaat kijken)* Maar ... maar ik sta daar niet op.
- Wieske:** Moet dat?
- Maurice:** Ja maar ik dacht ...
- Wieske:** Ik heb de twee voornaamste attributen van de factuur getekend: zijn kabas en

zijn klak. *(de tekening wordt nu ook aan het publiek getoond, we zien de kabas en de klak)*

Maurice: Ja zeg, ... heb ik daarom drie kwartier in zo een onmogelijke positie moeten staan? Dan had ik toch beter mijn klak en mijn kabas op de tafel gelegd en ondertussen een borrel gedronken.

Wieske: Ten eerste: als jij al die tijd borrels had gedronken, zou je nu zat zijn en ten tweede: nu heb ik die dingen in hun natuurlijke omgeving kunnen tekenen. Dat is heel belangrijk. Schoon, hé?

Maurice: Heel schoon, maar ik zou het nog schoner vinden als er een klein stukje van mij zou op staan.

Wieske: Dat komt nog; Maurice. *(ondeugend)* Ik zou jou nog eens als naaktmodel willen schilderen.

Maurice: *(begint ondeugend te lachen)* Mij als naaktmodel? Maar dat zal niet gemakkelijk zij, *(lacht)* dan ga ik helemaal niet stil kunnen zitten.

Wieske: Als ik het je schoon vraag wel.

Maurice: *(verliefd)* Ja, dat is waar. *(wil Wieske een kus geven)*

Wieske: En nu ga je maar gauw de rest van de gazetten rondbrengen.

Maurice: *(vindt het spijtig dat hij moet vertrekken)* Ja, het zal wel moeten. *(gaat richting keukendeur)* Tot straks.

Wieske: Och ja Mauriceke, ik moet je nog iets vragen. Volgende week ga ik nog eens naar de sauna ... geen goesting om mee te gaan?

Maurice: De sauna ... samen met jou? Graag. *(bedenkt zich)* Maar wacht eens ... moet ik dan ook ... ik bedoel zo helemaal zonder iets ... je begrijpt me wel. ... Moet ik dan helemaal naakt?

Wieske: Poedelnaakt, Mauriceke.

Maurice: Ik zou wel willen meegaan, maar wat als daar iemand is die mij kent?

Wieske: Dat geeft toch niets ... Maar weet je wat? jij mag van mij je klak ophouden.

Maurice: Mijn klak? En mijn kabas mag ik ook meenemen zeker?

Wieske: Dat is een goed idee; die kan je dan gebruiken om je badhanddoeken in te steken.

- Maurice:** Mijn klak zegt zij ... Maar mijne kop mag iedereen zien hoor!
- Wieske:** Maar jij begrijpt dat niet, Mauriceke. Als er dan iemand is die niet alles van je mag zien, neem dan je klak af en *(neemt Maurice zijn klak en doet het voor)* hou die voor de Verboden Vrucht ... Zo.
- Maurice:** Ja, ja, een goed gedacht, maar ik moet er toch nog eens over nadenken. Sauna? ... Is dat niet warm?
- Wieske:** Het is de bedoeling om eens goed te zweten Mauriceke ... heerlijk.
- Maurice:** Zweten, als ik in de zomer mijn toer gedaan heb, zweet ik ook. En daar moet ik niets voor betalen en dat is niet in mijn blote kont.
- Wieske:** Gelukkig, dat zou nogal een zicht zijn. *(lacht ermee)*
- Maurice:** Sauna ... ik weet het niet ... op mijn ouderdom.
- Wieske:** En ik dan?
- Maurice:** Jij bent altijd een speciaal geval geweest, hé Wieske, jij doet van alles wat andere vrouwen niet doen, de gekste dingen eerst ... Het is daarom misschien dat ik je graag zie. Ik ben weg, tot straks of morgen. *(facteur af keuken)*
- Wieske:** En toch gaat die mee naar de sauna, daar ben ik zeker van. En zonder klak. *(Maurice komt terug uit de keuken met een roze brief)*
- Maurice:** Hier ... bijna vergeten, ik heb nog een brief bij. *(legt de brief op de tafel en gaat vlug af langs keuken)* Tot straks.
- Wieske:** Een brief *(neemt hem van tafel)* Een roze brief, zonder postzegel en op zaterdag *(ruikt aan de brief)* En met parfum. En ... *(leest)* 'voor mijn liefste Sss...' ja, de rest kan ik niet lezen. Die 'S' dat zal onze Seppe zijn. Die dochter van Olieslagers is ook aan de zuinige kant, ze geeft Mauriceke brieven mee zonder postzegel. Niet te verwonderen dat hij daar rond nieuwjaar vijfhonderd frank drinkgeld krijgt.
(begint ondeugend te lachen) Wieske: het is het moment, werk aan de winkel.
(Wieske gaat naar de slaapkamers en komt even later terug met haar fluitketel en gaat naar de keuken)

(Seppe en Lieve komen uit de hal)
- Seppe:** *(roept)* Ma, pa, wij zijn thuis. *(gaat naar de keuken, Wieske komt uit de keuken)*
- Wieske:** Zijn jullie al thuis?
- Seppe:** Waar is ons ma?

- Wieske:** Die is naar de markt en pa zit in de kelder zijn gazet te lezen en ondertussen naar zijne ‘Straffe Suska’ te kijken.
- Seppe:** Sinds wanneer leest onze pa zijn gazet in de kelder?
- Wieske:** Sinds zijne ‘Straffe Suska’ daar staat. Ga maar eens gauw kijken, misschien is hij wel aan zijn bier-brouw-machine aan het knutselen.
- Lieve:** Ja, kom Seppe, we gaan eens kijken, je weet dat mij dat interesseert. *(Lieve en Seppe gaan vlug af naar de kelder)*
- Wieske:** Dat die juist nu moeten thuiskomen. *(gaat terug naar de keuken)*
- Marina:** *(komt uit de hal, heeft een paar tassen met fruit en voedingswaren bij en roept)* Hallo! Ik ben thuis. *(zet de tassen op de tafel)*
- Wieske:** *(komt uit de keuken)* Mina, Fons heeft gezegd dat ik jou onmiddellijk naar hem moest sturen als je thuis kwam.
- Marina:** En waar zit hij?
- Wieske:** In de kelder, Seppe en zijn lief zijn daar ook.
- Marina:** En wat zijn die daar aan het doen?
- Wieske:** Ik zou het niet weten, maar ga maar eens gauw kijken.
- Marina:** Wat zal die nu weer tekort hebben. *(gaat af naar de kelder)*
- Wieske:** Dat ze mij nu toch eens tien minuten gerust laten. *(Wieske gaat terug naar de keuken)* Tien minuten is genoeg.
(Peggy en Pico komen binnen langs de hal)
- Peggy:** Waar zit hier al dat volk? *(roept)* Ma! ... Pa! ... Bomma!!!
- Wieske:** *(komt uit de keuken)* Wie we daar hebben.
- Pico:** *(gaat tot bij Wieske en geeft haar een kus)* Dag Wiezie, vandaag nog kunst gemaakt?
- Wieske:** Nog niet, maar ik wou er juist aan beginnen.
- Peggy:** Waar is ons ma?
- Wieske:** De hele familie zit in de kelder op jullie te wachten: ma, pa, Seppe en zijn lief ...

- Pico:** *(begrijpt het niet)* In de kelder?
- Wieske:** Ja, en ze hebben mij gezegd dat ik jullie ook naar beneden moest sturen, onmiddellijk.
- Pico:** Familieraad in de kelder, eigenaardige gewoonte. Misschien heeft Fonsie er een goed flesje wijn liggen dat hij wil kraken.
- Wieske:** Wijn dat weet ik niet, maar een goed bier heeft hij daar zeker liggen.
- Pico:** Kom Peggy, we zullen eens gaan kijken. *(Gaat naar de kelder)*
- Peggy:** Zeg bomma, nu we toch alleen zijn, moet ik je toch iets vragen: ben jij echt naaktmodel geweest op de academie?
- Wieske:** Maar nee kind. Ik heb nog een jas bij moeten aandoen, want die verwarming op de academie was weer kapot. Maar niets tegen je ma zeggen, hé.
- Peggy:** Nee, nee. *(de fluitketel begint te fluiten, Peggy hoort dit en bekijkt Wieske)*
- Wieske:** Ik geloof dat het water kookt...
- Peggy:** *(heeft het door)* Ja ja, de fluitketel...
- Wieske:** Om thee te zetten ... Ook een tasje?
- Peggy:** Nee bedankt ... spion! Wie zijn brief ga jij open maken?
- Wieske:** Brief? Welke brief?
- Peggy:** Kom, kom, ik heb je wel door.
- Wieske:** *(vertrouwelijk)* Van onze Seppe zijn lief. Maar tegen niemand zeggen, hé.
- Peggy:** Die wil ik ook wel eens lezen. *(wil naar de keuken gaan)*
- Pico:** *(terug op)* Kom je nu Peggy?
- Peggy:** Ik kom. *(tegen Wieske)* Ik zal hem straks lezen. *(Peggy en Pico af in de kelder)*
- Wieske:** *(ondertussen fluit de fluitketel nog steeds)* Ik kom keteltje, ik kom! *(gaat naar de keuken – als ze even in de keuken is, gaat de bel, Wieske komt uit de keuken)* Maar welke idioot hangt er nu aan de bel? *(gaat open doen ... het is Jean-Claude met hoge hoed en hij ziet er triestig uit – Wieske zegt tegen het publiek)* Ik heb gelijk: het is een idioot. En Claudje, wat voor nieuws? *(Jean-Claude zegt niets)* Op wandel?

- Jean-Claude:** Ja.
- Wieske:** Kom je van een begrafenis?
- Jean-Claude:** Nee.
- Wieske:** Je ziet er zo triestig uit. Liefdesverdriet?
- Jean-Claude:** Nee.
- Wieske:** War scheelt er dan?
- Jean-Claude:** Ze hebben mij gepakt.
- Wieske:** Oei oei, dat is erger. *(begrijpt het eigenlijk niet)* Gepakt? Zet je hier maar rustig aan de tafel, ik zal ondertussen een tasje koffie gaan zetten. *(Wieske gaat naar de keuken, draait zich om en zegt)* Claudje, wil jij de kelderdeur eens sluiten? Die waait de hele tijd open.
- Jean-Claude:** Het waait toch niet.
- Wieske:** Dat kan nog komen. *(Wieske gaat naar de keuken, Jean-Claude sluit de kelderdeur en gaat aan de tafel zitten recht voor de tassen met voedingswaren die Marina daar daarstraks heeft neergezet. Wieske roept vanuit de keuken)* Ik ben bijna klaar hoor.
- Jean-Claude:** *(is ondertussen al een banaan aan het eten en zegt met een volle mond en al iets blijer)* Doe maar op je gemak, ik heb tijd ... *(kijkt in de tassen)* ... veel tijd. *(na de banaan volgen een koek en een blikje frisdrank)*
- Wieske:** *(komt uit de keuken met een brief en een lege envelop, ze lacht)* Ha, ha, het is toch niet mogelijk. *(laat de lege envelop aan Jean-Claude zien)* Kijk eens Claudje, wat staat daar op?
- Jean-Claude:** *(bekijkt de envelop)* Ik denk ... voor mijn liefste ...s...s...sch...schat.
- Wieske:** Ik dacht: voor mijn lieve Seppe.
- Jean-Claude:** Ja, ja, en jij wilde die brief openmaken met de fluitketel.
- Wieske:** Hoe weet jij dat?
- Jean-Claude:** Peggy heeft mij wel verteld hoe jij iemand anders zijn brieven openmaakt. Wel spannend hé. *(eet rustig verder)* Maar van mij heb je nog nooit een brief kunnen openmaken ... *(lacht)* want ik kan niet schrijven.

- Wieske:** Ja, maar het is toch straf, nu heb ik een kwartier gesukkeld om een brief open te maken die voor mezelf bestemd was ... kijk. *(leest de brief)* Allerliefste Wieske ... ik neem de pen ter hand om u te schrijven hoeveel ik je graag zie ... *(leest in stilte verder en heeft er plezier in)*
- Jean-Claude:** En verder? *(eet nog iets)*
- Wieske:** *(geniet ervan)* Met welgemeende lieve groetjes en een dikke kus ... van je liefhebbende Maurice. Schoon hé?
- Jean-Claude:** Mauriceke, de facteur? *(Wieske knikt bevestigend)* Ik dacht het al. *(we horen geklop op de kelderdeur)* Zit er iemand in de kelder?
- Wieske:** Ik zou het niet weten ... doe maar eens vlug open. *(Wieske gaat vlug naar de keuken. Jean-Claude doet de kelderdeur open... Marina komt als eerste binnen, gevolgd door Peggy)*
- Marina:** Welke idioot heeft ons in de kelder opgesloten? *(tegen Jean-Claude)* Jij?
- Jean-Claude:** Ja kijk ... ikke ...
- Marina:** Ja dus ...
- Wieske:** *(komt uit de keuken)* Ja, ik zei nog tegen hem : niet doen jongen, want ons Marina gaat daar niet blij mee zijn.
- Marina:** *(tegen Wieske)* En waarom stuur jij ons naar de kelder? Onze Fons had toch niets te vertellen. *(tegen Jean-Claude)* En vind jij dat plezant om iemand op te sluiten?
- Jean-Claude:** *(gaat terug aan de tafel zitten en begint te wenen)* Ik ben het hier altijd geweest ... wat een rottag ... en juist vandaag hebben ze me ook nog gepakt.
- Wieske:** Ja, ze hebben hem gepakt. Erg hé.
- Marina:** Waar gepakt?
- Peggy:** Wie heeft jou gepakt manneke? *(ondertussen komen Seppe en Lieve ook uit de kelder – Jean-Claude zit terug aan tafel en drinkt nog een blikje frisdrank)*
- Jean-Claude:** Die van de R.V.A. *(wijst op Lieve)* Daar ... juffrouw Olyingens hare pa.
- Seppe:** *(begint uitbundig te lachen)* Het is niet waar hé?
- Lieve:** Onze papa?
- Jean-Claude:** Ja, gepakt met zwartwerk. Ik was thuis niet ingeschreven. En deze morgen toen

ik buiten kwam, hebben ze mij gepakt.

Marina: Toen je buiten kwam ... Mag dat dan niet?

Jean-Claude: Ik had mijne zwarte slipjas en mijne hoge hoed al aan. Ik heb nog geprobeerd om *(tegen Lieve)* uwe pa wijs te maken dat ik naar mijn lief ging, maar ik had ook nog een plastieken rouwkrans in mijn handen en toen hij die zag, geloofde hij me niet meer.

Seppe: Juist goed Claudje, doppen gaan en met de Porsche rondrijden, dat kan niet blijven duren.

Jean-Claude: Dat is mijn pa zijne Porsche. Lieve, doe jij eens een goed woordje voor mij tegen uwe papa?

Lieve: Ik denk niet dat ik daar nog iets aan kan doen.

Jean-Claude: *(neemt een fles jenever uit de winkeltas)* Dan ga ik mij zat drinken.

Marina: Hela manneke, dat zou ik maar laten en trouwens, die jenever is voor onze facteur.

Wieske: *(neemt de jenever en zet hem op de kast)* Zeker en vast, voor mijne facteur.

Marina: *(kijkt in de winkeltassen)* Mijn winkelwaar is precies al flink geplunderd. *(Jean-Claude gaat met zijn hoofd op de tafel liggen)*

Peggy: *(Peggy wil hem troosten)* Kom, kom ,Claudje, het zal allemaal wel meevallen. Trouwens, ik moet je nog iets zeggen.

Seppe: Vertel het maar zusje, wij luisterne.

Peggy: Wel, Pico is een schat van een man, maar ons ma had gelijk; hij zou mijn vader kunnen zijn. Zijn jongste dochter is nog twee jaar ouder dan ik. Daarom hebben we besloten onze relatie niet verder te zetten. Maar we blijven wel vrienden.

Seppe: Met andere woorden gezegd: 't is af!

Peggy: En ik blijf model op de academie.

Wieske: Naaktmodel?

Peggy: Dat is zeker, bomma.

Marina: Naaktmodel ... Peggy, je weet dat onze pa dat niet graag heeft ... *(is een beetje jaloers en vraagt dan op een andere toon)* Betaalt dat goed, Peggy?

- Peggy:** Ja, maar je moet er wel het juiste figuurtje voor hebben. *(neemt Jean-Claude vast)* Dus Claudje ... als je wil, kan je mij terug krijgen.
- Jean-Claude:** *(staat recht)* Naaktmodel, naaktmodel ... ik moet geen naaktmodel. *(gaat naar de haldeur, zegt dan nog tegen Lieve)* En Lieve, praat eens met uwe papa, dan trakteer ik en mag je eens met mijne Porsche rijden. *(tegen Peggy)* En jij ... pas maar op dat je niet verkouden wordt als je daar op de academie in je blote kont gaat zitten!
- Peggy:** En vergeet jij het schuifdak van uwe pa zijne Porsche maar niet dicht te doen als het regent, want dan zou jij wel eens verkouden kunnen worden!
- Jean-Claude:** Ik ben hier weg! *(gaat weg via de hal)*
- Marina:** Wat nu, Peggy?
- Lieve:** Peggy kan toch mannen genoeg krijgen.
- Peggy:** Als je dat maar weet.
- Seppe:** Ja, maar wat voor mannen.
- Wieske:** Peggy, gisteren heeft de zoon van de hoofdonderwijzer nog gebeld.
- Peggy:** Kristofke ... en wat zei hij?
- Wieske:** Dat hij les geeft in het derde leerjaar, hij wou je nog eens graag zien en hij zou je nooit meer straf laten schrijven. Je moest maar eens bellen. *(Fons en Pico komen uit de kelder)*
- Peggy:** Is't echt? Dat ga ik dan onmiddellijk doen.
- Pico:** Wel dat bier brouwen lijkt mij wel een plezante hobby.
- Fons:** Het brouwen is plezant en het uitdrinken is nog plezanter.
- Marina:** Ja, en de boel opkuisen dat is niet zo plezant, maar dat moet ik dan doen.
- Peggy:** *(Peggy gaat tot bij Pico)* Geef me jouw GSM eens Pico, dan kan ik buiten gaan bellen.
- Pico:** *(geeft GSM)* Niet te lang hé, dan kost het mij veel teveel geld.
- Peggy:** *(tegen Wieske)* Teveel geld zegt hij, en gisteren heeft hij nog een schilderij verkocht van honderd twintigduizend frank.
- Marina:** Is het waar, Pico.

- Pico:** Ja, dat klopt ... maar .. en dat weet Peggy ook nog niet, het was geen schilderij van mezelf, maar van een totnogtoe onbekende kunstenaar. Ik had het meegenomen naar galerie 'Dalí' en het heet ... 'De ... Kapotte Straatlamp'!
- Wieske:** Het is niet waar hé ... mijn Straatlamp? *(gaat op de sofa zitten)*
- Fons:** Dat spul met die lichtjes? Waar de pinker van die vlieger opstaat?
- Marina:** Honderd twintigduizend frank? Niet te geloven.
- Lieve:** Proficiat, Wieske.
- Peggy:** *(komt tot bij bomma)* Gaat het bomma?
- Seppe:** Kunst is toch iets raar, hé pa.
- Fons:** Als je dat maar weet. *(tegen Pico)* Wie geeft daar nu zoveel geld voor?
- Pico:** Een kunstkenner en hij heeft me gevraagd of er nog werken van dezelfde kunstenaar te koop zijn ... dus werk aan de winkel, Wiezie!
- Wieske:** Ik heb geen rode verf meer.
- Peggy:** Daar zorg ik wel voor, bomma.
- Fons:** *(Fons neemt de tekening met de klak en de tas van de facteur die op de tafel ligt)* Kijk dit hier *(tegen Pico)* Vandaag in de solden ... voor tachtigduizend mag je het hebben. Hé bomma?
- Wieske:** Ja, maar ik moet er wel eerst mijn handtekening opzetten.
- Pico:** *(neemt de tekening)* Niet slecht ... voor zestigduizend kan ik wel een klant vinden, denk ik.
- Peggy:** Jij wordt nog schatrijk, bomma. En nu ga ik bellen ... *(gaat naar de keuken en komt Mauriceke tegen)* Dag facteurke. Ga maar eens vlug naar ons bomma, die heeft groot nieuws. *(Peggy af keuken)*
- Maurice:** *(gaat tot bij Wieske)* Wat scheelt er meisje, toch niets ergs?
- Wieske:** Jij hebt mij een schone brief geschreven, Mauriceke. *(neemt de brief en leest)* 'In jouw ogen die schitteren als kristal, zie ik de zon, de maan en alle sterren van het firmament.'
- Maurice:** En dat is allemaal waar, Wieske.

- Marina:** Fons ... heb je dat gehoord?
- Fons:** *(kijkt in bomma haar ogen)* Ik zie daar precies iets anders in ... Zeg, zouden we dat jong koppel niet alleen laten... die willen niet gestoord worden .. *(tegen Pico)* Hoe zou je zelf zijn?
- Wieske:** Iedereen mag weten dat ik Mauriceke graag zie.
- Maurice:** Ja, dat is waar. Maar zeg eens Wieske, wat voor groot nieuws heb je nu?
- Marina:** Pico heeft een schilderij van ons bomma verkocht.
- Maurice:** Verkocht?
- Fons:** Ja, die met die lichtjes.
- Lieve:** 'De Kapotte Straatlamp'.
- Pico:** *(in het Spaans)* Voor ciento veinte mil francos.
- Maurice:** Wablief ... Dat is veel zeker? Mag ik even naast je gaan zitten, Wieske?
- Wieske:** Kom maar, mijn jongen. *(Maurice gaat naast bomma zitten en zij fluistert Maurice het bedrag in zijn oor in het Nederlands)*
- Maurice:** Zoveel geld voor... Maar ik wist het. Jij bent een grote kunstenares. ...Jij bent mij toch niets aan het wijsmaken?
- Wieske:** Nee Mauriceke, het is echt waar. Zeg, heb jij nog veel verlof?
- Maurice:** Och ja Wieske, ik heb zeker nog dertig dagen overuren opstaan.
- Wieske:** Dan vraag je maar vlug een week of drie, want ik ben van plan om samen met jou naar Spanje te gaan.
- Maurice:** Naar Spanje? Samen met mij?
- Pico:** Dat is een heel goed gedacht. Spanje is het mooiste en het beste land van de hele wereld.
- Fons:** Waarom ben jij daar dan weggegaan?
- Pico:** Omdat hier in België ook mooie vrouwen zijn. *(komt bij Marina staan en zegt tegen haar)* Schoonheid, ik zou met jou de flamenco willen dansen.
- Marina:** Is't waar? Allé vooruit ... olé ... *(ze beginnen te dansen)*

- Fons:** *(trekt Marina weg)* Kom Mina, want ik betrouw die afgedankte stierenvechter niet. Ik denk dat hij het rijtje wil afmaken.
- Pico:** Hoe bedoel je, Fonsie?
- Fons:** Je bent begonnen met ons bomma, je bent een tijdje zoet geweest met mijn dochter en nu wil je ons Mina inpalmen.
- Marina:** Niet zo vlug jaloers zijn, Fonsie.
- Fons:** Zeg maar Fons.
Peggy: *(komt terug binnen via de keukendeur)* Zo, dat is alweer geregeld. Morgenavond ga ik met Kristofke Vandeuren naar de cinema. *(geeft de GSM terug aan Pico)*
- Seppe:** *(tegen Lieve)* Zo snel gaat dat bij mijn zusje.
- Marina:** Ja Peggy, hoeveel ga jij er nog verslijten vooraleer je de ware gevonden hebt?
- Peggy:** Tot ik er ene heb die zo schoon brieven kan schrijven als onze pa vroeger.
- Fons:** Ik was vroeger een romantische ziel, dat weet ik. En ons Marina had dat graag, hé meisje? En wij dansten niet de flamenco, maar de tango. *(ze dansen een paar passen en gaan dan zitten, Mina op de knie van Fons)* Maar je bent precies wel een paar kilo bijgekomen.
- Lieve:** Seppe is ook zo romantisch ... hè jongen?
- Peggy:** Ja, dat weten we. Want hij vindt dat jouw oren net schelpjes zijn waar je de zee in hoort. Hé Seppe! *(Seppe gooit met iets op Peggy, deze vlucht naar boven)*
- Lieve:** *(lacht en geeft hem een kus)* Zeg schat, zullen we het nu maar zeggen?
- Marina:** *(blij)* Gaan jullie trouwen? Dat is fijn, horen jullie dat ... Wanneer? En waar moeten we het feest geven? En ga je nu in het wit trouwen? ...
- Seppe:** Ma ... wees nu toch eens kalm en laat Lieve uitspreken ...
- Marina:** Je bent toch niet in verwachting?
- Lieve:** Nee, nee, toch niet.
- Seppe:** We trouwen nu nog niet, maar gaan samenwonen.
- Lieve:** We stoppen alle twee met werken en nemen de zaak van mijn nonkel Henri over.

- Fons:** Wat voor zaak?
- Seppe:** We gaan grasmachines, kettingzagen en hoge drukreinigers verkopen.
- Lieve:** Seppe doet de winkel en ik ga de herstellingen doen.
- Marina:** En waar ga jij het geld halen om een zaak te beginnen?
- Seppe:** Lenen hé ma, lenen.
- Marina:** Maar dan is het toch beter dat jullie trouwen.
- Seppe:** Ma!!!
- Wieske:** Je hebt gelijk, Seppe, in een eigen zaak is nog beter dan in het fabriek, en als Mauriceke zijn pensioen heeft, kan hij bij jullie komen werken ... in't zwart.
- Lieve:** Als dat zou kunnen, maar onze pa die ...
- Wieske:** Och god ja, die werkt op de R.V.A.
- Maurice:** Laat dat jong volk maar werken Wieske, wij gaan naar Spanje.
- Wieske:** Ja, zo vlug mogelijk, want binnen zes weken beginnen de repetities van het toneel.
- Seppe:** Wat spelen ze dit jaar bomma?
- Wieske:** Iets over een bomma die hyperkinetisch is.
- Seppe:** En ga jij die bomma spelen?
- Wieske:** Ik? Nee jongen, daar ben ik niet oud genoeg voor.
- Maurice:** Maar eerst ... Spanje, hallo!
- Pico:** Olé! Ik zal eens naar mijn zus bellen, misschien kunnen jullie daar gratis verblijven. Maar ... Wieske dan moet je wel nog een paar kunstwerken maken die ik mag verkopen.
- Maurice:** Er wordt in Spanje niet geschilderd, Wieske zal daar wel werk genoeg hebben met mij ... *(lacht ondeugend)*
- Wieske:** En jij met mij, facteurke. En neem je klak maar mee, want in Spanje lopen ze naakt op het strand.
- Maurice:** Dat geeft niet, ze kennen mij daar toch niet.

- Fons:** Wij zijn in Spanje Agnes van Sus Bex eens tegengekomen.
- Maurice:** Toch niet in hare blote?
- Marina:** Gelukkig niet.
- Wieske:** We gaan ons amuseren Mauriceke, ik voel het. 's Morgens gaan we mountainbiken, tennissen, zeilen, waterskiën, diepzeeduiken en nog zo van alles. En 's avonds gaan we dansen, sangría drinken en ...
- Maurice:** *(onderbreekt Wieske)* ... nog zo van alles ... oei, oei, dat gaat wat worden. *(heeft er al deugd van)*
- Fons:** Hoe ouder, hoe zotter. *(Peggy komt van boven en blijft op de trap staan)*
- Marina:** Kom hier oude zot. *(Marina en Fons omhelzen elkaar – Wieske en Maurice zitten verliefd in de sofa – Seppe en Lieve kussen elkaar)*
- Pico:** Zeg, ik voel mij hier niet meer op mijn gemak. Hebben jullie iets speciaal gegeten?
- Maurice:** Nu zie je Pico dat wij Vlamingen ook iets van de liefde kennen.
- Pico:** *(tegen Peggy)* Zouden wij dan ook niet terug beginnen, Bébé?
- Peggy:** Nee, nee Piccoloke, nu weet ik het zeker; Kristofke Vandeuren zal de ware worden ... Allé, dat denk ik toch. *(de bel gaat)*
- Seppe:** Ik zal wel opendoen. *(Seppe af in de hal)* Kom binnen, Claudje.
- Jean-Claude:** *(komt binnen – Seppe gaat terug naar zijn plaats)* Dag allemaal.
- Peggy:** Wat kom jij hier nog doen?
- Jean-Claude:** Peggy, ik moet u nog iets zeggen.
- Peggy:** Ik ben eens benieuwd.
- Jean-Claude:** *(haalt een brief uit zijn zak en déclameert)*
 Als ik in haar ogen kijk, en luister naar haar stem,
 haar zie lopen, dansen , springen, dan zie ik, Peg, hoe mooi je bent,
 daarom vraag ik je: neem mij vlug terug,
 ik wil je zoenen Oooooooooo zo vlug,
 en als je nog model wil gaan spelen, doe dat dan, lieve schat
 als ik maar je lief mag wezen, dan geef ik vlug een vat.
(geeft Peggy een plastieken bloem, de anderen liggen krom van het lachen)

- Peggy:** Dat was schoon, Claudje.
- Pico:** (*ironisch*) Geweldig, ik ben er echt kapot van.
- Marina:** Heb jij dat helemaal alleen geschreven?
- Jean-Claude:** Ja madame ... schoon hé?
- Peggy:** Pico, krijg ik jouw GSM nog eens?
- Pico:** Wie ga je nu weer opbellen?
- Peggy:** Kristofke, om te zeggen dat de cinema niet doorgaat. Zo een mooie brief dat pakt mij ... kom hier schat. (*omhelst Jean-Claude*)
- Seppe:** Ik zei toch dat ons Peg nogal snel van lief kan veranderen.
- Fons:** (*tegen Marina*) Ene schone kunnen we er niet van maken, maar misschien lukt het ons om hem wat manieren leren.
- Marina:** Het zal wel lukken Fonske. (*stil tegen Fons*) En zo lelijk is hij nu ook weer niet.
- Fons:** Och wat geeft het, ik heb horen zeggen dat de lelijkste mensen de schoonste kindjes hebben, als dat waar is gaan we heel schoon kleinkindjes krijgen.
- Wieske:** En een Porsche in de familie dat is ook niet niks.
- Peggy:** (*tegen Jean-Claude*) Zie jij mij echt graag Claudje?
- Seppe:** Amen. (*Iedereen begint te lachen, zelfs Claudje*)
- Maurice:** (*bekijkt Wieske*) Jij bent begot een schoon vrouwtje als je lacht.
- Wieske:** Alleen als ik lach?
- Maurice:** Nee, nee, altijd, Wieske, altijd. Ik zie u graag. (*omhelst Wieske, Seppe en Lieve staan mekaar te kussen*)
- Fons:** (*wijst naar Seppe en Lieve*) Aan die twee daar moet je niet vragen of ze elkaar graag zien.
- Marina:** En zie jij mij nog graag, Fons?
- Fons:** Wel, euh...
- Marina:** Mijn koppijn is precies over.

- Fons:** Is 't waar ... dan gaan we **nu** de bedden maar eens opmaken. (*gaan samen naar de slaapkamer*)
- Wieske:** Fons begint precies in zijn derde jeugd te geraken.
- Pico:** (*de drie overige koppels staan of zitten en omhelzen elkaar, Pico staat er onwennig bij*) Zeg Peg ik zal wel eens naar Kristofke Vandeuren bellen, misschien kan ik dan met hem afspreken om een pint te gaan drinken, want met de vrouwen heb ik precies niet veel succes meer. Geef me zijne nummer eens.
- Peggy:** 011/79.72.07 en doe hem de groeten.
- Pico:** Komt in orde. (*we horen het geluid van zware motoren, Pico kijkt door het venster*) Hier staan 4 motorrijders voor de deur.
- Seppe:** Dat zijn Johnny en zijn kameraden. (*Lieve naar de hal*) Kom bomma, het is het moment.
- Wieske:** (*Wieske en Maurice staan recht*) Wat wil je zeggen, Seppe?

(*Lieve komt terug met twee motorhelmen en zet ze op het hoofd van bomma en Maurice*)
- Lieve:** Zo.... we gaan een toertje maken met de moto.
- Wieske:** Ja, maar wacht eens...
- Seppe:** Ik heb je dat toch beloofd, bomma.
- Wieske:** Ik op zo een zwaar machine, geweldig. En Mauriceke mag ook mee.
- Seppe:** Natuurlijk, jij komt op mijne moto zitten en Mauriceke op die van de Johnny.
- Lieve:** En ik ga op die van Alex zitten die valt altijd in panne en dan kan ik weer sleutelen. (*we horen nog steeds het geluid van de motoren*)
- Maurice:** Zou ik dat wel durven, Wieske?
- Wieske:** Natuurlijk, manneke en als het meevalt dan kopen wij zelf ene en dan kunnen wij met ons tweetjes lekker rondtoeren.
- Maurice:** Maar ik rij daar niet mee, ik ga achterop zitten.
- Wieske:** Ik zal daar wel mee rijden, kom we zijn ermee weg.
- Pico:** En ik, op wie zijne moto moet ik gaan zitten?

- Jean-Claude:** Op die van Kristofke Vandeuren die heeft een minibrommertje.
- Wieske:** En vergeet dan niet jouw helm aan te doen. *(Seppe, Lieve, Maurice en bomma gaan lachend naar buiten, bomma komt onmiddellijk terug tot bij Pico)* Zeg Pico je kan misschien eens langs Agnes van Sus Bex gaan ik weet dat die zot van u is en die hare vent is toch meer zat dan nuchter. En als je die wat bijverft is dat nog een knappe madame, hoor.
- Pico:** Is 't waar. En waar woont die?
- Wieske:** Vier huizen verder op nummer achtentwintig. *(Wieske af)*
- Pico:** Ik ben weg. *(gaat richting hal en komt terug)* O ja Peggy ik verwacht u morgen om één uur op de academie als naaktmodel. *(Pico af in de hal)*
- Jean-Claude:** Naaktmodel, morgen... Voor mij mag het nu al. *(lacht zoals alleen hij kan lachen)*

DOEK